

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
om ändring av bilskattelagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att bilskattelagen ändras. Det föreslås att lagen kompletteras med stadganden om fastställande av beskattningsvärdet för fordon som införs som flyttgods samt om skattefrihet för tillfällig användning av fordon och beskattning av ändringar av konstruktionen i vissa fall. En

del av lagens procedurstadganden föreslås bli förenklade. Dessutom föreslås att det görs vissa i första hand tekniska och språkliga ändringar i lagen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge och föreslagna ändringar	3
1.1. Allmänt	3
1.2. Fastställande av fordon's beskattningsvärde i vissa fall	3
1.3. Ändringar av oregistrerade fordon's konstruktion	5
1.4. Fordon som tillhör Europeiska gemenskapernas organ och deras anställda ..	5
1.5. Tillfällig skattefri användning av fordon	6
Vissa förlängda tidsfrister	6
Fordon tillhörande personer som vistas i två länder	7
Studerandes användning av fordon i vissa fall	7
Vissa förflyttningar av fordon	7
1.6. Förnyad beskattning i vissa fall	9
1.7. Beskattningen av vissa motorcyklar som importeras som begagnade	9
1.8. Beskattningsförfarande	10
Vissa fordon som tillhör registrerade skattskyldiga	10
Önkvända fordon som förs ut ur landet	11
Återbäring av mervärdesskatt i vissa fall	11
1.9. Tekniska ändringar	12
2. Propositionens verkningar	12
3. Beredningen av propositionen	12
DETALJMOTIVERING	12
1. Lagförslaget	12
2. Ikraftträdande	22
LAGFÖRSLAG	22
Lag om ändring av bilskattelagen	22
BILAGA	31
Parallelltext	31
Lag om ändring av bilskattelagen	31

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Allmänt

Bil- och motorcykelbeskattningen måste revideras helt och hållet från och med den tidpunkt då Finland blev medlem av Europeiska unionen (EU). Bil- och motorcykelbeskattningen i fråga om fordon som tillverkats annanstans än i Finland baserade sig tidigare på beskattning i samband med importen. Efter anslutningen till EU skulle arrangemanget ha stridit mot reglerna om den inre marknaden. Regeringens proposition med förslag till bilskattelag (RP 321/1994 rd) avläts till riksdagen den 30 november 1994. Den nya lagen skulle träda i kraft den 1 januari 1995. Av denna orsak fanns det mindre tid än vanligt för finslipning av stadgandena och även för behandlingen av propositionen i riksdagen. Detta föranledde riksdagen att till sitt svar foga ett uttalande där man förutsatte bl.a. att regeringen skyndsamt reder ut konsekvenserna av bilskatteformen samt eventuella oklarheter och tolkningsfrågor i den nya bilskattelagen. Denna proposition avläts i det syfte som avses i riksdagens uttalande.

Den nya bilskattelagen kunde införas utan några större problem. Vid bilbeskattningen i fråga om skattskyldiga som sysslar med bilhandel övergick man helt och hållet till ett databaserat system. Detta krävde endast en kort övergångsperiod under vilken man tillämpade vissa undantagsarrangemang som hörde till tullstyrelsens beslutanderätt. Både de skattskyldiga och tullförvaltningen hade beredskap att övergå till det nya systemet på kort tid, bara några månader, trots att det inte just funnits möjligheter till förberedelser. Enligt erhållna erfarenheter har det inte upptäckts något större behov av att rätta till lagen eller några punkter som på grund av praktiska svårigheter skulle ha krävt att stadgandena omedelbart ändras.

Iakttagelserna i praktiken visar att de huvudsakliga ändringsbehoven i första hand gäller en förenkling av förfarandet vid fastställande av skatt på bilar som införs som flyttgoods och vissa mindre procedurfrågor, där erfarenheterna av den nya lagen möjliggör något enklare lösningar än de nuvarande. En del av förslagen i denna proposition gäller språkliga ändringar eller relativt små

tekniska justeringar av stadgandena vilka beror på ändringar i annan lagstiftning.

1.2. Fastställande av fordons beskattningsvärde i vissa fall

Bilskatten fastställs på grundval av fordonets beskattningsvärde. Beskattningsvärdet utgörs av alla kostnader i anslutning till anskaffningen av fordonet ända tills fordonet har levererats till den skattskyldige i Finland eller hans första lager här. De huvudsakliga poster som skall räknas till anskaffningskostnaderna är fordonets pris som betalas till dess tillverkare samt frakt- och försäkringskostnader. Om tull skall betalas för fordonet, räknas även den till anskaffningskostnaderna och således även till beskattningsvärdet.

Fastställandet av fordons beskattningsvärde grundar sig enligt 11 § bilskattelagen (1482/94) i detalj på Europeiska gemenskapens tullkodex, om vilken bestäms i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, och på kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen).

I tullkodexen är den primära utgångspunkten att värdet bestäms som ett på varans pris baserat transaktionsvärde. Bestämmelser om detta ingår i artikel 29, som innehåller regler om användning av transaktionsvärdet såsom tullvärde, en definition av transaktionsvärdet samt de tillämpningsbegränsningar som följer av villkoren för enstaka köp, inklusive effekterna av en ekonomisk intressegemenskap mellan köparen och säljaren. I denna artikel definieras dessutom i detalj termen "det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna". Kompletterande bestämmelser om användning av transaktionsvärdet som tullvärde ingår i artikel 143—149 i tillämpningsförordningen samt i bilaga 23 till tillämpningsförordningen.

Artikel 30 i tullkodexen innehåller bestämmelser om fall där transaktionsvärdet inte kan användas som tullvärde och där man måste iaktta s.k. sekundära tullvärden enligt den tillämpningsordning som föreskrivs i artikeln. Kompletterande bestämmelser finns i artikel 142 och 150—153 i tillämpningsförordningen samt i bilaga 23 till tillämpningsförordningen för tullkodexen.

I artikel 31 i tullkodexen ingår bestämmelser om grunderna för fastställande av värdet i fall där de tullvärden som avses i artikel 29 och 30 inte kan användas. Artikeln innehåller också en förteckning över grunder som inte får användas när tullvärdet fastställs enligt denna artikel. Närmare bestämmelser finns i bilaga 23 till tillämpningsförordningen för tullkodexen. I artikel 32 i tullkodexen ingår en uttömmande förteckning över poster som kan läggas till priset när tullvärdet fastställs som transaktionsvärde enligt artikel 29. Bestämmelser om poster som inte räknas in i tullvärdet ingår i artikel 33. I artikel 35 fastställs principerna för fattande av beslut om vilka växelkurser som skall tillämpas när tullvärdet fastställs. Detaljerade bestämmelser om växelkursen ingår i artikel 168—172 i tillämpningsförordningen.

Vid import av begagnade bilar måste man i allmänhet tillämpa någon av de alternativa sekundära metoderna för fastställande av tullvärdet. I många fall har tullvärdet fastställts på grundval av transaktionsvärdet för en identisk eller liknande vara. Som transaktionsvärde för en identisk eller liknande vara har använts en sådan varas transaktionsvärde som har sålts i samma handelsled och huvudsakligen i samma kvantiteter som den vara som skall förtullas. Om man inte känner till någon sådan försäljning, används som grund en sådan identisk eller liknande varas transaktionsvärde som har sålts i ett annat handelsled eller i andra kvantiteter. Då korrigeras värdet på grundval av det uppvisade beviset så att de skillnader som beror på olika handelsled eller olika kvantiteter beaktas. Bestämmelser om detta ingår i artikel 150 och 151 i tillämpningsförordningen. Därefter har man ett kalkylerat värde som baserar sig på varans tillverkningskostnader. Även andra metoder kan användas utöver de exempel som nämns här. Om det finns flera alternativ, får man välja det som leder till det förmånligaste slutresultatet för den skattskyldige. Detta förutsätter emellertid att den skattskyldige är aktiv och utreder de olika alternativen.

Praxis har visat att ovan nämnda regler ofta är för svåra för att behärskas av en inflyttare som inte känner tullkodexen. Det är inte heller lätt för myndigheterna att tillämpa nämnda bestämmelser och t.ex. med stöd av dem ge råd i frågor som gäller beskattningen av bilar som medförs från utlandet och i

synnerhet skattebeloppen. Situationen försvåras av att de skattskyldiga ofta behöver få åtminstone riktgivande information redan när de skaffar ett fordon som senare kommer att beskattas som en bil som medförs från utlandet.

För att beskattningen av fordon som medförs från utlandet skall bli klarare än för närvarande föreslås att lagen kompletteras med ett stadgande som gör det enklare att fastställa det beskattningsvärde på en motsvarande ny bil som ligger till grund för beskattningen. För konsumenten och även för de rådgivande skattemyndigheterna vore det i många fall enklast att kunna bestämma beskattningsvärdet direkt utgående från det sedvanliga minutförsäljningspriset på motsvarande fordon i Finland. Då den allmänna principen emellertid är att den skattskyldige skall kunna utnyttja de grunder för fastställande av skatten som leder till det för honom förmånligaste slutresultatet, kan den föreslagna reglen inte vara allena rådande, utan den skattskyldige skall fortfarande ha möjlighet att som beskattningsgrund presentera material som han känner till och som leder till ett förmånligare slutresultat.

Det föreslås att till lagen fogas en ny 25 a § som gäller fordon som skall beskattas såsom från utlandet medförda bilar och som säger att när skatt fastställs med stöd av 25 § kan som beskattningsvärde på ett motsvarande nytt fordon betraktas 40 % av det allmänna minutförsäljningspriset i Finland på ett motsvarande eller närmast motsvarande fordon, om den skattskyldige inte kräver att förfarandet enligt 11 § skall följas. Det sistnämnda hänvisar till de värdebestämningmetoder som används för närvarande och som alltså fortfarande skall kunna tillämpas sekundärt. Samtidigt föreslås att skattenedsättningen för från utlandet medförda bilar ändras. Ett stadgande om detta ingår i 25 § bilskattelagen. Nedsättningen är för närvarande 50 000 mk. Det föreslås att nedsättningen höjs till 65 000 mk.

Det föreslagna stadgandet innebär att beskattningsvärdet på en bil vars allmänna minutförsäljningspris är 164 666 mk blir 74 100 mk beräknat i enlighet med nämnda procenttal. Då detta leder till att bilskattens belopp blir 65 000 mk i fråga om en bensindrivna bil som har köpts i Finland, dvs. just det belopp som motsvarar den skattenedsättning som beviljas från utlandet medförda bilar, behöver man inte betala skatt för bilar

som är billigare än så. För dyrare fordon skall skatten betalas minskad med 65 000 mk. På dessa belopp skall dessutom betalas mervärdesskatt i enlighet med 5 § bilskattelagen.

Belopp av bilskatt enligt förslaget i fråga om en bil som har införts som flyttgods och som har anskaffats i Finland:

Allmän minutpris i Finland, mk	Bilskatt som kommer att åläggas, mk
högst 164 666	0
170 000	2 400
180 000	6 900
190 000	11 400
200 000	15 900
250 000	38 400

Kalkylerna ovan innebär att bilen införs och beskattas genast efter att minimtiden för användning utomlands uppfyllts. Om fordonet har använts längre, nedsätts skatten med ytterligare 0,5 % av ovan nämnda belopp för varje månad som bilen använts efter de första sex månaderna. T.ex. för en bil som vid importögonblicket kostar 230 000 mk som ny skall betalas 9 576 mk i bilskatt om den är fyra år gammal när den medförs från utlandet.

Förslaget baserar sig på praktiska iakttagelser av de svårigheter som förekommit vid importen av bilar som medförts från utlandet och det minskar väsentligt osäkerhetsfaktorerna i anslutning till beskattningen av fordon som införs som flyttgods. Den nya reglen gör det lättare för skattemyndigheterna att ge åtminstone riktgivande råd, trots att beskattningen av en från utlandet medförd bil inte kan fastställas exakt före beskattningstidpunkten och först då i enlighet med rådande fordonspriser och andra skattegrunder. I förslaget har beaktats att de som medför bilar från utlandet är enskilda som för in bilen för eget bruk. Vid annan import av begagnade fordon, liksom vid beskattningen av import i allmänhet, kan man däremot utgå ifrån att de skattskyldiga behåller ovan nämnda stadganden, som gäller import i allmänhet. T.ex. vid kommersiell import av fordon kan det inte anses föreligga något behov av motsvarande förenkling av stadgandena.

Beträffande prisklasser i det ovannämnda tabellet betyder förslaget att bilskatten blir uppskattningsvis ca 40 000—52 000 mk

lägre jämfört med nuvarande läge. Om det nuvarande sättet att bestämma beskattningsvärdet i enstaka fall skulle vara förmånliga, kan även det fortfarande tillämpas.

1.3. Ändringar av oregistrerade fordons konstruktion

Om ett fordonets konstruktion ändras efter beskattning, men innan fordonet registreras, så att det inverkar på skattebeloppet, är enligt 4 § 4 mom. den person skattskyldig som då är fordonets ägare. Lagen har inget direkt stadgande om hur skatten i detta fall skall debiteras. Det föreslås att lagen kompletteras med ett sådant stadgande.

Om skattskyldigheten stadgas så i 4 § bilskattelagen att den kan överföras från importören vidare till andra handelsled eller ända till konsumenten. En skattskyldig som varit föremål för överföring skall betala skatt enligt det anskaffningspris som han har betalat för fordonet. Häri ingår bl.a. eventuella täckningsbidrag, om den som överfört fordonet är skattskyldig. Skattebeloppet stiger i princip till följd av dylika faktorer jämfört med vad det sannolikt vore i det första ledet. Så går det också när extra skatt uppbärs på grund av ändringar som företagits före registreringen. För att det inte skall vara någon skillnad på beskattningen beroende på för vems räkning och under vems besittningstid fordonet ändras, föreslås att i dessa fall används som grund det beskattningsvärde enligt vilket fordonet ursprungligen har beskattats. Det föreslås att samma stadgande även skall tillämpas när extra skatt uppbärs till följd av att konstruktionen ändrats efter registreringen. I vardera fallet beaktas den skatt som redan uppburits för fordonet och således uppbärs endast den extra skatt som föranleds av ändringarna.

1.4. Fordon som tillhör Europeiska gemenskapernas organ och deras anställda

I protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier har avtalats om vissa undantag från skatt som medlemsländerna skall tillämpa på gemenskapen och dess anskaffningar i medlemsländerna. Enligt artikel 3 i protokollet skall medlemsstaternas regeringar i alla de fall där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller betala tillbaka summan av de indi-

rekta skatter och avgifter som ingår i priset på lös eller fast egendom när gemenskaperna för tjänstebruk gör betydande inköp i vilka denna typ av skatter och avgifter inkluderas i priset. Enligt artikel 12 e i protokollet har gemenskapernas tjänstemän rätt att för personligt bruk tullfritt införa ett motorfordon som antingen förvärvats enligt gällande regler för hemmamarknaden i det land där de senast var bosatta eller i det land där de är medborgare.

Det kan betraktas som en tolkningsfråga huruvida bilskatt skall anses som en sådan skatt från vilken ovan nämnda undantag skall beviljas, trots att även tullfrihet för bilar nämns i artikel 12. Utan att ta ställning till denna tolkningsfråga föreslås att samma undantag från bilskatt stadgas för Europeiska gemenskaperna och dess anställda från andra länder än Finland som utländska diplomatiska beskickningar och deras anställda för närvarande åtnjuter. Förslaget kan betraktas som ett förtydligande, ty det löser ett problem som annars kanske skulle dyka upp vid tolkningen av den europeiska primärrätten.

1.5. Tillfällig skattefri användning av fordon

Enligt 1 § bilskattelagen skall skatt betalas för fordon innan fordonet registreras eller tas i bruk i Finland. Enligt 2 § avses med ibruktagande att ett fordon används i trafik även i sådana fall då fordonet inte är registrerat i Finland. Således är i princip alla skattepliktiga fordon belagda med bilskatt om de används på finskt territorium. I lagen stadgas emellertid en mängd undantag från denna regel. De gäller olika situationer där fordonet används tillfälligt eller användningen annars kan betraktas som något annat än egentlig användning i trafik. Det viktigaste undantaget gäller när en person som är stadigvarande bosatt någon annanstans än i Finland temporärt till landet för in ett fordon och använder det för sina egna behov under högst sex månader inom loppet av en tolv månadersperiod. I 6 kap. ingår stadganden om vissa andra situationer där det är fråga om tillfällig skattefri användning.

I huvudsak har de nämnda stadgandena erbjudit relativt smidiga möjligheter till tillfällig skattefri användning av ett fordon, men ändå så att egentlig användning av fordonet i trafik förutsätter att skatt betalas. På grundval av praktiska iakttagelser föreslås

dock vissa sådana preciseringar av stadgandena om tillfällig skattefri användning som i någon mån utvidgar dessa användningssituationer eller preciserar gränsen för skattefri användning.

Vissa förlängda tidsfrister

Enligt 31 § får ett fordon som med stöd av 2 § 2 mom. temporärt har införts till landet, dvs. en s.k. turistbil, inte säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas och inte heller överlämnas för att begagnas av en person som är stadigvarande bosatt i Finland. Med beaktande av att avsikten med bilskattelagen är att stadga om beskattning och inte att förhindra försäljning eller användning av fordon, bör till stadgandet fogas att nämnda överlåtelser är förbjudna om skatt inte betalas. I praktiken kan det förekomma fall där t.ex. en turist som besökt Finland vid avfärden är villig att sälja sin bil här. Detta behöver inte förhindras om han betalar skatt för försäljningen i behörig ordning eller överför skattskyldigheten på det sätt som stadgas i 4 § bilskattelagen. Man kan också komma fram till samma slutresultat genom att fordonet även annars upphör att vara här i den avsikt som nämns i 2 § 2 mom., om det säljs eller på något annat sätt överlämnas för att begagnas av en person som är bosatt här. Det är alltså bara fråga om en justering av lagens ordalydelse.

Enligt 2 § 2 mom. får en turistbil användas under en sammanhängande eller inte sammanhängande tid av högst sex månader inom loppet av en tolv månadersperiod. Distriktstullkammaren kan dock på ansökan förlänga denna tid med högst ett år. Denna möjlighet tillkommer en person som är stadigvarande bosatt utomlands. I 33 § stadgas om förutsättningarna för att en person skall anses vara stadigvarande bosatt någon annanstans än i Finland. Enligt huvudregeln är den stadigvarande boningsorten den ort där personen bor minst 185 dagar per kalenderår. Var en person bor bedöms enligt hans personliga omständigheter. Stadgandet motsvarar definitionen av en persons boningsort i rådets direktiv om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat (83/182/EEG).

Möjligheten att på ansökan förlänga tidsfristen för turistbilars användning till mera än sex månader leder till att personen i fråga

kommer att ha vistats längre tid i Finland än vad nämnda 185 dagars regel tillåter. Då skall personen emellertid anses vara stadigvarande bosatt i Finland och rätten enligt 2 § 2 mom. till skattefri användning av fordonet kan inte alls tillämpas på honom. Situationen strider mot möjligheten att förlänga tidsfristen. Av denna anledning föreslås att i fall där tidsfristen har förlängts med stöd av 32 § 1 mom. uppbärs ingen skatt för fordonet under denna tid, trots att den person som fört in fordonet till landet skall anses ha blivit stadigvarande bosatt i Finland under den förlängda tidsfristen. När tidsfristen går ut skall fordonet föras ut ur landet på samma sätt som i andra fall av tillfällig skattefri användning.

Fordon tillhörande personer som vistas i två länder

I 33 § bilskattelagen stadgas att om en person vistas på orter i två eller flera stater, skall som hans stadigvarande boningsort betraktas den ort dit han av personliga orsaker återkommer regelbundet. I rättspraxis har man vid bedömningen av vad som är personliga orsaker fäst uppmärksamhet bl.a. vid i vilken stat personens familj bor. Det föreslås att lagen förtydligas så att det i paragrafen hänvisas till att även arbetets art och varaktighet samt andra särskilda omständigheter kan komma i fråga när man skall bedöma i vilket land en person anses vara bosatt. Avsikten är att t.ex. familjens boningsort inte ensam skall vara avgörande, utan att saken skall bedömas som en helhet.

I paragrafen föreslås att skattemyndigheten skall få rätt att på de villkor som intas i beslutet meddela avgöranden om i vilket land en person skall anses vara bosatt. Förutom att kundens rättsskydd förbättras kan man på detta sätt bättre övervaka hur personer som vistas i två eller flera länder använder sitt fordon.

Studerandes användning av fordon i vissa fall

Studerandes möjlighet till skattefri användning av fordon har i enlighet med bestämmelserna i ovan nämnda direktiv om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt införs från en annan medlemsstat ordnats så i bilskattelagen att personer som studerar här och är stadigva-

rande bosatta utomlands skattefritt kan använda sin i utlandet registrerade bil här oberoende av ovan nämnda tidsgränser. Samma rätt skall enligt direktivet också tillkomma en person som är stadigvarande bosatt i Finland när han studerar utomlands. Då saken är ordnad på detta sätt har en studerande inte rätt att få till godo t.ex. skatteförmånen för en från utlandet medförd bil och i lagen stadgas också att en studerande inte anses byta boningsland, trots att han skulle vistas längre tid än 185 dagar här eller i något annat land.

En person som lämnar Finland för att studera utomlands betraktas med anledning av det ovan sagda som bosatt här även i det fallet att han visats länge utomlands på grund av studierna. Om han skaffar en bil utomlands, kan han såsom bosatt här inte ens tillfälligt använda den i Finland utan att betala skatt, t.ex. under semestern eller i samband med andra kortvariga besök. Det kan dock betraktas som skäligt att ge även studerande denna möjlighet. Det föreslås att till 35 § bilskattelagen fogas en ny 9 punkt, enligt vilken tillfällig skattefrihet skall gälla även studerande som har vistats utomlands minst 185 dagar per kalenderår. Av skäl som med beaktande av omständigheterna skall betraktas som tvingande eller för en sedvanlig semesterresa eller för en därmed jämförbar kortare vistelse skall de tillfälligt få använda ett fordon här som är registrerat någon annanstans än i Finland. I paragrafen föreslås ingen exakt tidsfrist i dagar, eftersom ett sådant stadgande skulle leda till att man blev tvungen att följa studerandenas färd med sina bilar med en dags noggrannhet. Avsikten är emellertid att möjligheten till skattefri användning skall vara kortvarig och omfatta högst den sedvanliga semesterperioden eller korta besök i Finland som annars kan betraktas som tillfälliga.

Vissa förflyttningar av fordon

I 35 § bilskattelagen uppräknas de situationer där ett fordon kan användas tillfälligt utan att skatt betalas. Avsikten är att förteckningen skall vara uttömmande. Den innehåller i första hand sådana fall av förflyttning av fordon i trafik eller annan ringa användning som inte kan betraktas som egentlig användning i trafik. Avsikten med paragrafen är att beakta att det i praktiken förekommer situationer där det är nödvändigt att

framföra ett fordon i trafik trots att ingen bilskatt har betalats i det skedet. I vissa fall är det fråga om fall där fordonet används så gott som bara en gång i trafik eller där avsikten är att fordonet skall föras ut ur landet efter en mycket kort användning.

I 35 § 1 mom. 5 punkten bilskattelagen stadgas att ett fordon i utförselsyfte får användas skattefritt under högst 60 dagar om det antecknats i exportregistret. Innan bilskattelagen stiftades innehöll skattelagstiftningen inte någon liknande begränsning och enligt vägtrafikstadgandena kunde exportregistret användas i ett års tid. Det ursprungliga syftet med exportregistreringen är emellertid endast att möjliggöra flyttningar av fordon till mottagarlandet för registrering där. I förordningen om registrering av fordon har exportregistreringens maximitid numera begränsats till 60 dagar på motsvarande sätt som i bilskattelagen.

Samtidigt som möjligheten att använda exportregistrering utvidgas, föreslås det i lagen att ett fordon som är infört i exportregistret får användas tillfälligt i Finland på ungefär samma sätt som bilar som tillhör studerande. Användning under de månader som föregår utförseln ur landet och flyttningen till landet skall dock inte vara tillåten, för att man inte därigenom skall kringgå den minimianvändningstid utomlands som stadgas för från utlandet medförda bilar. Förslaget motsvarar till denna del den praxis som tillämpades redan innan bilskattelagen stiftades.

Aspekter som hänför sig till mervärdesbeskattningen var orsaken till att tiden för användningen av exportregistrering, som godkänts som skattefri inom bilbeskattningen, förkortades. Genom användning av exportskyltar kan dock inte skyldigheten att betala mervärdesskatt i det land där fordonet registreras och slutligen används undvikas. En bil som flyttas kan också införas i exportregistret i något annat land för en tid som i praktiken kan vara lång. Det har också konstaterats att den tid om 60 dagar som nu ingår i lagen är för kort för att fordonet skall hinna bli registrerat i vissa länder. Därför föreslås att det stadgande i bilskattelagen enligt vilket en bil som antecknats i exportregistret skall vara befriad från skatt endast om exportregistreringen gäller i högst 60 dagar slopas. Frågan om hur registreringsförordningen bör ändras skall utredas särskilt.

På grundval av erhållna erfarenheter kan det anses nödvändigt att komplettera förteckningen i 35 § bilskattelagen med ytterligare några fall av tillfällig användning. Inom bilhandeln samt tillverknings- och reparationsverksamheten förekommer det situationer där det är nödvändigt att flytta ett fordon från en ort till en annan, t.ex. för försäljning, tillbyggnad, såsom ändrings- eller inredningsarbeten, provkörning, registrering eller något annat motsvarande ändamål, innan fordonet överlämnas till den egentliga användaren eller säljs till konsumenten. Tolkar man den nuvarande lagen strängt kan dylika förflyttningar inte göras skattefritt annat än på så sätt att fordonet flyttas med hjälp av ett annat transportmedel. Transporteras fordonet självt i trafik leder det även i dessa fall till skyldighet att betala bilskatt redan i detta skede. I praktiken leder detta till onödigt besvärliga situationer och det är nödvändigtvis inte alltid lätt att hitta lämplig transportmateriel t.ex. för att flytta en tung paketbil. I allmänhet är det i första hand fråga om att förlägga skattebetalningen först till det skedet då fordonet är klart att överlämnas till konsumenten eller att registreras. En mera omfattande egentlig skattefrihet än så är inte nödvändigt för dylika förflyttningar.

I förordningen om registrering av fordon (1598/95) stadgas om möjlighet att flytta eller transportera ett fordon i trafik för motsvarande ändamål utan att fordonet behöver registreras. Enligt 46 § kan ett affärsföretag, en anstalt eller någon annan sammanslutning som tillverkar, säljer, utrustar eller reparerar fordon eller som idkar transportverksamhet, eller en inrättning eller en sammanslutning som bedriver forskning som gäller fordon av fordonsförvaltningscentralen på ansökan få tillstånd att använda ett fordon i trafik med provnummerskyltar. Enligt 2 mom. får fordonet användas i trafik med provnummerskyltar då det är fråga om följande användning som hänför sig direkt till verksamhet som bedrivs av den som fått provnummerintyg: försök som hänför sig till forskning eller produktutveckling i fråga om fordonet och dess anordningar, provkörning eller förevisning i försäljningssyfte eller annan förflyttning som står i direkt samband med tillverkning, försäljning, utrustning, reparation eller besiktning av fordonet.

Det föreslås att förteckningen i 35 § bilskattelagen över fall av skattefri användning kompletteras med ett skattefrihetsstadgande

som motsvarar användningen med provnummerskyltar. Avsikten är dock inte att tillåta att sedvanlig förevisning av fordon i försäljningssyfte skall vara skattefri för köpare som är bosatta i Finland, så på denna punkt föreslås att bilskattelagens stadgande om användning av provnummerskyltar skall vara snävare än i nämnda förordning. Skattefri användning av provnummerskyltar skall vara tillåten endast när det är fråga om förevisning av fordon för köpare som är bosatta någon annanstans än i Finland.

1.6. Förnyad beskattning i vissa fall

Enligt 3 § bilskattelagen beskattas ett fordon på nytt om minst 50 % av delarna i fordonet byts ut. Fordonet betraktas då som ett nytt eller hopbyggt fordon. Bestämmelser om den procentuella andelen av bilens olika komponenter ingår i trafikministeriets beslut angående iståndsättning av skadad bil och hopmontering av bil av komponenter (1044/81).

Ett begagnat fordon som importerats från utlandet beskattas dock på nytt redan när 25 % av delarna i det byts ut. Detta stadgande togs in i lagen för att man inte skulle börja använda gamla fordon som importerats från utlandet för att bygga skattefria fordon då beskattningen av begagnade fordon mildrades genom införandet av åldersgottgörelse.

Från utlandet importeras emellertid också så gamla fordon att man inte ens genom att ändra om dem kan få fordon som kan användas i daglig trafik. Därför stadgas i 6 § 2 mom. och 8 § 2 mom. bilskattelagen om lägre beskattning för fordon, om det vid den tidpunkt då bilskattedeklarationen avges har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket bilen tillverkades. Stadgandet i 3 § 1 mom. om byte av delar i fordon gör det emellertid onödigt svårt att iståndsätta ålderstigna fordon som ofta är i dåligt skick och i första hand används för olika hobbyändamål. Av denna anledning föreslås att man i fråga om fordon som är 25 år eller äldre återgår till den praxis som rådde före 1995 medan lagen om bil- och motorcykelskatt gällde. Om minst 25 år har förflutit från utgången av det år under vilket bilen tillverkades, skall den således beskattas på nytt som ett fordon som tas i bruk första gången först när minst 50 % av delarna i fordonet har bytts ut.

Praxis vid på varandra följande byten av delar i ett fordon har varit den att bytena räknas samman och beskattning följer om ovan nämnda procentuella andel ersättande delar överskrids. I praktiken har man varit flexibel i någon mån i fråga om delar som slitits ut eller gått sönder, om de har kunnat ersättas med en annan likadan del. Det är dock nästan omöjligt att övervaka detta stadgande. När det gäller byggande tillämpas ett sådant förfarande att de delar av stambilen som man har för avsikt att använda på nytt märks eller förseglas vid en förhandsgranskning varefter det vid besiktningen kontrolleras att dessa fortfarande finns kvar i stambilen. Vanligen har endast fordonets kaross och motor redan i samband med tillverkningen gjorts identifierbara med hjälp av en nummerserie. När det gäller dessa är en självbärande kaross andel enligt trafikministeriets beslut angående iståndsättning av skadad bil och hopmontering av bil av komponenter beroende på antalet dörrar 20 eller 24 % och motorns andel utan vissa hjälpanordningar och transmission 12 % av hela fordonet. Den procentuella andelen delar som kan identifieras med hjälp av tillverkningsnummer är alltså som mest endast 36 % av hela bilen.

I praktiken har det förekommit verksamhet där nämnda stadganden kringgås genom att man utnyttjar de delar av stambilen som inte i fortsättningen kan identifieras såsom hörande till ett visst fordon, och på en ny kaross bygger man av dessa delar ett fordon som besiktigas skattefritt på den grunden att minst 50 % av fordonets delar har hört till stambilen. Därefter byts dessa ut mot andra delar. Det är i praktiken omöjligt att övervaka denna verksamhet, som skall betraktas som klar skattesmitning. Detta beror inte bara på att övervakningen är svår utan även till stor del på att bilbeskattningen inte längre verkställs vid gränsen. Det ekonomiska motivet till denna t.o.m. yrkesmässigt bedrivna verksamhet är att på detta sätt kan man ta i bruk fordon utan att behöva betala skatt.

För att verksamhet som skall betraktas som skattesmitning inte skall förekomma, men å andra sidan för att stadgandena inte onödigt skall försvåra hobbyverksamhet som i synnerhet omfattar gamla fordon, föreslås ett stadgande om att byte av kaross alltid skall leda till förnyad beskattning, om det inte vid den tidpunkt då bilskattedeklaratio-

nen avges har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket bilen tillverkades.

1.7. Beskattningen av vissa motorcyklar som importeras som begagnade

I 8 § 3 mom. bilskattelagen stadgas att om det när en motorcykel utlämnas från tullkontroll har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket den tillverkades, betalas skatt enligt motorns cylindervolym så att skatten är 30 % av den skatt som beräknas enligt grunderna i 1 mom. Detta innebär att som beskattningsvärde för en motorcykel som använts i över 25 år betraktas motorcykelns egna beskattningsvärde och inte beskattningsvärdet för en motsvarande ny motorcykel, som fallet är när det gäller en motorcykel som använts i mindre än 25 år. Liksom när det gäller andra fordon baserar sig också beskattningsvärdet för en motorcykel enligt lagens 11—13 §§ på anskaffningspriset ökat med kostnaderna för leverans till Finland.

I praktiken har det visat sig vara problematiskt att utreda det individuella beskattningsvärdet för motorcyklar som är äldre än 25 år. Missbruk, såsom påhittade kvitton som skrivits ut på en mindre summa än den verkliga summan, har förekommit rikligt. Likaså har motorcyklarnas identifikationsuppgifter varit felaktiga i ett flertal fall. På grund av att motorcyklar har en betydligt enklare konstruktion jämfört med bilar är det också exceptionellt svårt att i efterhand övervaka beskattningen i denna fordonsgrupp. För motorcyklar gäller inte heller någon årsbesiktningsskyldighet, vilket också försvårar övervakningen. Härigenom har det i praktiken uppkommit två marknader i landet beroende på om en motorcykel säljs med skattedokument eller utan. Det ovan sagda gäller i synnerhet motorcyklar av vissa märken som vanligen är över 25 år gamla när de införs och som är populära bland dem som har branschen som hobby.

Stadgandet enligt vilket ett fordon beskattas enligt dess individuella beskattningsvärde, om det har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket fordonet tillverkades, infördes ursprungligen av den orsaken att det ofta var svårt att visa på ett motsvarande nytt fordon när det gällde fordon av den här åldersklassen. Detta stämde i synnerhet i fråga om bilar. I lagen om bil-

och motorcykelskatt gällde stadgandet endast bilar, men inte motorcyklar. Då bilskattelagen trädde i kraft vid ingången av 1995, utvidgades förfarandet till att gälla även motorcyklar.

När det gäller motorcyklar ändras tekniken dock, i synnerhet när det gäller de märken som nu har visat sig vara problematiska, betydligt långsammare än när det gäller bilar. Det är således inte lika svårt att visa på en motsvarande ny modell som när det gäller bilar. Således kan beskattningen när det gäller motorcyklar av alla åldrar utan större svårigheter basera sig på skatten för en motsvarande ny motorcykel, i synnerhet som det enligt lagen räcker med att visa på en motorcykel med närmast motsvarande tekniska och övriga egenskaper, om precis samma modell inte längre tillverkas.

För att de missförhållanden som är förknippade med fastställande av beskattningsvärde enligt gällande praxis skall kunna undvikas vid beskattningen av begagnade motorcyklar föreslås att skatten för alla begagnade motorcyklar skall fastställas på basis av skatten för en motsvarande ny motorcykel genom att gottgörelse på grund av ålder enligt lagens 7 § beviljas för denna skatt. Det föreslås att lagens 8 § 3 mom. upphävs och att 7 § 4 mom. ändras så att stadgandet i det inte hindrar att förfarandet enligt 7 § tillämpas på över 25 år gamla motorcyklar.

1.8. Beskattningsförfarande

Vissa fordon som tillhör registrerade skattskyldiga

När bilbeskattningen ändrades från beskattning av import vid gränsen eller beskattning av tillverkningen av fordon till beskattning som verkställs inom landet innan ett fordon registreras eller tas i bruk, var en central utgångspunkt att säkra att skatten blir betald på behörigt sätt. Övervakningen av bilskatten baserar sig i huvudsak på att fordonet inte kan registreras innan skatten är betald.

När det är fråga om en s.k. registrerad skattskyldig används ett förfarande där de fordon beträffande vilka förhandsanmälan enligt 5 § förordningen om registrering av fordon har gjorts kan registreras redan innan skatten har betalats. En registrerad skattskyldigs fordon beskattas för en period vars längd tullstyrelsen bestämmer. Registrerad

skattskyldig kan under vissa förutsättningar vara en sådan importör eller i Finland verksam tillverkare av fordon som utövar regelbunden affärsverksamhet. Tullstyrelsen godkänner en skattskyldig som registrerad skattskyldig och kan också återkalla registreringen.

Enligt 40 § bilskattelagen kan endast ett sådant fordon tillhörande en registrerad skattskyldig beträffande vilket ovan nämnda förhandsanmälan har gjorts registreras för trafik redan innan skatt har betalats för fordonet. Avsikten är att det snabbare registreringsförfarandet skall omfatta endast de fordon som registreringsmyndigheterna redan har uppgifter om. De registrerade skattskyldiga har emellertid även en del andra fordon beträffande vilka de måste gå till väga på samma sätt som kontantkunder, eftersom de av olika skäl inte har kunnat göra förhandsanmälan om fordonet. Då kan man t.ex. inte utnyttja det databaserade beskattningsförfarandet, som annars har visat sig fungera väl. Den separata beskattningen av fordonen leder till onödigt spring hos skattemyndigheten. För skattetagaren inflyter skatten i princip något tidigare när den betalas kontant än vid periodbeskattning, men denna skillnad är i praktiken liten.

Praktiska erfarenheter tyder på att det inte är nödvändigt att göra någon skillnad mellan en registrerad skattskyldigs förhandsanmälda och andra fordon för att säkra beskattningen. För att förenkla förfarandet föreslås att det villkor för antecknande i fordonsregistret som säger att detta förfarande kan tillämpas endast på förhandsanmälda fordon slopas i 40 § bilskattelagen. Sålunda kan en registrerad skattskyldigs alla fordon behandlas på samma sätt, dvs. periodbeskattas, utan att man behöver ta till kontantbetalning. På detta sätt sparas såväl den skattskyldiges som myndighetens arbete.

Oanvända fordon som förs ut ur landet

En utgångspunkt för bilbeskattningen är att beskattningen skall verkställas så nära tidpunkten för det egentliga ibruktagandet av fordonet som möjligt. Av olika orsaker anmäler dock bilimportörerna ibland även sådana fordon för beskattning som man ännu inte har för avsikt att registrera eller ta i bruk eller överlämna vidare på så sätt att det leder till skyldighet att betala bilskatt. En orsak till detta är t.ex. behov av att undvika

att skatten höjs med stöd av 9 § bilskattelagen. En del av dessa fordon kunde enligt praktiska erfarenheter säljas till utlandet, om det senare skulle gå att få bilskatten tillbaka på grundval av export. Behov av detta föreligger i de fall där fordonet trots beskattning ännu inte har registrerats eller tagit i bruk i trafik i Finland. Detta föreslås bli möjligt genom att det till 43 § bilskattelagen fogas ett stadgande om återbäring av skatten i dessa fall. För att förfarandet inte skall börja användas t.ex. för att i någon situation utnyttja en förmånligare valutakurs eller av andra motsvarande orsaker föreslås att skatten för ett fordon som behandlats enligt detta förfarande höjs med 30 %, om fordonet efter att skatten återburits på nytt anmäls eller borde anmälas för beskattning i Finland.

Återbäring av mervärdesskatt i vissa fall

På bilskatt skall med stöd av 5 § bilskattelagen betalas mervärdesskatt. Denna uppbärs i samband med uppbörden av bilskatten. Om övriga grunder och avdragbarhet för mervärdesskatt som påförts bilskatt stadgas i mervärdesskattelagen (1501/93). I 53 § bilskattelagen stadgas att beloppet av den mervärdesskatt som betalats på bilskatten inte nedsetts, om bilskatten har återburits med stöd av 50 eller 51 §. I nämnda lagrum stadgas om allmän lättnad med bilskatt på skälighetsgrunder samt om återbetalning av skatt på grundval av invaliditet. Avsikten är att om det i ett enskilt fall finns orsaker att bevilja befrielse även från mervärdesskatten, skall detta göras genom att det i skattelättnadsbeslutet hänvisas även till behörigt skattelättnadsstadgande i 210 § mervärdesskattelagen. Bilskattelagens stadgande är formulerat så att där nämns endast återbäring av skatt. Avsikten är emellertid att motsvarande förfarande på samma sätt även skall tillämpas på de fall där befrielse från bilskatten beviljas på förhand med stöd av nämnda lagrum så att skatten inte behöver återbäras. Det föreslås att lagen förtydligas så att befrielse från skatt nämns vid sidan av återbäring av skatt i 53 § 1 mom. Då är slutresultatet inte beroende av om skatten eventuellt har betalats före befrielsen eller inte.

I bilskattelagen behövs också ett allmänt stadgande enligt vilket mervärdesskatt inte återbetalas i någon situation där den redan har kunnat avdras eller där den har fått som

återbäring med stöd av mervärdesskattelagens stadganden. Avsikten är att förenkla förfarandet för såväl skattemyndigheterna som de skattskyldiga och undvika att mervärdesskatt betalas fram och tillbaka. Ett stadgande om detta föreslås i 53 § bilskattelagen.

1.9. Tekniska ändringar

I propositionen föreslås att det görs vissa språkliga korrigeringar i lagen. De punkter som på denna grund föreslås bli ändrade är dock sådana att de inte har förorsakat några praktiska oklarheter eller tolkningsproblem.

Efter att bilskattelagen stiftades har det inträffat vissa ändringar i den övriga lagstiftningen som borde beaktas även i bilskattelagen. På flera ställen i bilskattelagen hänvisas till fordonsförvaltningens bilbeskattningsuppgifter. Vid ingången av 1996 trädde en lag om fordonsförvaltningscentralen (1592/95) i kraft, där det stadgas att fordonsförvaltningens nya namn är fordonsförvaltningscentralen. I överensstämmelse med detta föreslås att fordonsförvaltningens namn ändras även i bilskattelagen.

I 62 § bilskattelagen stadgas att på den skatt som är obetald efter förfallodagen skall dröjsmålsränta och restavgift betalas så som stadgas i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/76). Denna lag har ersatts med en ny lag om skattetillägg och förseningsränta (1556/95). Det föreslås att hänvisningen i 62 § bilskattelagen ändras i

överensstämmelse med denna lagändring. I lagen om beskattningsförfarande (1558/95), som trädde i kraft vid ingången av 1996, har benämningen skatteombud börjat användas för statsombudet, som för statens talan i besvärssärenden. Det föreslås att även bilskattelagens terminologi ändras i överensstämmelse med detta.

I 54 § bilskattelagen stadgas om myndigheters befogenheter i bilskatteärenden. Det föreslås att paragrafens ordalydelse ändras så att det uttryckligen nämns att vissa uppgifter, som hittills i någon mån varit föremål för tolkning, skall skötas av tullverket.

2. Propositionens verkningar

Beskattningen av fordon som införs som flyttgods sjunker med 40 000 mk jämfört med de nuvarande grunderna, om de från utlandet medförda bilarna i genomsnitt ligger i prisklassen 160 000 mk jämfört med de finländska konsumentpriserna. Om det varje år medförs 3 000 bilar från utlandet, sjunker intäkterna av bilskatten enligt detta med uppskattningsvis 120 milj. mk. I övrigt har propositionen ingen verkan på bilskattens belopp och inte heller på intäkterna av bilskatten. Propositionen påverkar inte heller skattemyndigheternas organisation.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

3 §. I paragrafen stadgas när ett fordon skall beskattas på nytt därför att det på grund av byte av delar skall anses ha byggts ett nytt fordon av fordonet. Enligt huvudregeln beskattas ett fordon på nytt när minst 50 % av delarna byts ut. Detta gäller fordon som tidigare beskattats i Finland. Ett begagnat fordon som importerats från utlandet skall beskattas på nytt redan när minst 25 % av delarna i det byts ut. Denna regel gör det emellertid svårt att iståndsätta ålderstigna fordon som vanligen används för hobbyändamål. Det föreslås att paragrafen ändras så att 50-procentsregeln tillämpas på dessa fordon, såsom fallet också var innan bilskatte-

lagen trädde i kraft. I paragrafen föreslås ett stadgande enligt vilket ett fordon oberoende av ovan nämnda procentandelar skall beskattas på nytt, om karossen i ett fordon som är utrustat med självbärande kaross byts ut. Detta stadgande tillämpas inte om det vid den tidpunkt då bilskattedeklarationen avges har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket fordonet tillverkades.

I paragrafen definieras inte närmare vad som avses med byte av kaross. Ätminstone byte av hela karossen skall betraktas som en åtgärd som leder till ny beskattning. Avsikten är dock inte att helt och hållet hindra att fordon med delvis skadad kaross repareras t.ex. så att karosskonstruktionerna i fordonets skadade ända ersätts med en ny kaross-

del. Om bytet kan uppskattas gälla mer än halva karossen, skall fordonet beskattas på nytt. Vid bedömningen skall uppmärksamhet också fästas vid bl.a. om avsikten med karosbytet endast är att återställa fordonet i tidigare skick eller om avsikten samtidigt är att ändra modellen. I det senare fallet kan även det att karossen delvis ersätts med en ny i gränsfall lättare betraktas som ett karosbyte än enbart reparation. Något exakt stadgande kan emellertid inte intas i paragrafen eftersom fallen är så varierande.

Det föreslås att paragrafens ordalydelse ändras så att fordon som tagits i bruk utomlands jämställs med begagnade fordon vid tillämpningen av denna paragraf. För att det inte skall uppstå oskäliga situationer för eventuella pågående byggnadsprojekt föreslås att på fordon som importerats innan bilsattelagen trädde i kraft tillämpas en regel som säger att ny beskattning följer först när 50 % av delarna har bytts ut eller om fordonets kaross byts ut.

7 §. I paragrafens 4 mom. stadgas att det som i paragrafen stadgas om beskattning av begagnade fordon inte skall tillämpas på fordon för vilka skattedeklaration avges när minst 25 år har förflutit från utgången av tillverkningsåret. Den föreslagna ändringen är att stadgandet inte skall gälla motorcyklar.

8 §. I den finskspråkiga paragrafen stadgas för närvarande att för motorcyklar skall betalas motorcykelskatt. På andra ställen i lagen och bl.a. i 1 § nämns dock enbart bilskatt. Det föreslås att den finska terminologin förenhetligas i överensstämmelse med detta. Problemet förekommer inte i den svenskspråkiga paragrafen som enbart talar om skatt på motorcyklar.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. upphävs, varvid sådana över 25 år gamla motorcyklar som avses i momentet kommer att beskattas enligt samma stadganden som nyare begagnade motorcyklar.

9 §. Paragrafen gäller fall där förhöjd skatt skall uppbäras därför att mer än ett år har förflutit mellan det att fordonet blev färdigt och beskattades. Stadgandet förutsätter att tillverkningstidpunkten utreds med en dags noggrannhet. I praktiken kan emellertid vanligen endast tillverkningsmånaden utredas med lätthet. I lagen föreslås att nämnda tidsfrist räknas från utgången av tillverkningsmånaden.

13 §. Med hjälp av det föreslagna nya

2 mom. klarläggs fastställandet av beskattningsvärdet i vissa sådana fall där konstruktionen på ett fordon som redan har beskattats en gång ändras på ett sätt som påverkar beskattningen innan fordonet registreras eller tas i bruk första gången. Med tanke på i första hand de situationer där fordonet redan har påförts skatt t.ex. som paketbil, men bilen efter beskattningen registreras första gången t.ex. som ändrad till personbil, föreslås i lagen att som beskattningsvärde då skall betraktas det beskattningsvärde enligt vilket skatten för fordonet uppbärs första gången.

I lagen stadgas redan för närvarande att t.ex. merkostnaderna för att utrusta en paketbil till personbil eller arbetets värde inte räknas till beskattningsvärdet. Det föreslagna stadgandet kompletterar detta stadgande så att en förvärvare, som alltså för sin egen räkning ändrar fordonet före den första registreringen, inte behöver betala skatt enligt huvudregeln för det anskaffningsvärde som innehåller det föregående ledets täckningsbidrag, utan endast för det beskattningsvärde som utgår från det ursprungliga anskaffningsvärdet. Förslaget leder till att det för beskattningens del är likgiltigt huruvida den ursprungligen skattskyldiga, dvs. importören själv, eller köparen ändrar bilen så att mera skatt skall uppbäras för den. Detta gör att t.ex. i fall där man börjar ändra fordonets konstruktion för bilköparens räkning före registreringen kan skattskyldigheten klart överföras på köparen på det sätt som stadgas i 4 §.

Trots att det i paragrafen stadgas att det beskattningsvärde enligt vilket fordonet först har beskattats skall användas, är avsikten inte att man skall undvika att räkna in andra tillbyggnader än de ändringsarbeten som särskilt stadgas skattefria i lagen i beskattningsvärdet. Sålunda kan utan hinder av stadgandet t.ex. ett motorbyte som gjorts samtidigt räknas som ett tillägg till beskattningsvärdet, vars grund alltså utgörs av fordonets ursprungliga beskattningsvärde.

14 §. I paragrafen nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i överensstämmelse med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996. Av informativa orsaker föreslås att stadgandet om fordonsförvaltningscentralens befogenheter samtidigt preciseras så att debiteringen av skatt enligt 14 § blir fordonsförvaltningscentralens upp-

gift endast när mera skatt uppbärs efter registrering av ett fordon. Om skatt uppbärs första gången för fordonet, tillämpas i stället för 14 § lagens stadganden om beskattning som verkställs första gången.

21 §. I paragrafen uppräknas en mängd fordon som är fria från skatt eller som skall beskattas enligt en lägre skattesats. Bland de fordon som är fria från skatt nämns bussar vars egenmassa är minst 1 875 kilogram. Sådana fordon är emellertid undantagna från skatt redan med stöd av 1 §. Det föreslås att det onödiga omnämmandet av bussar slopas i 21 §.

22 a §. I paragrafen föreslås att fordon som används och ägs av Europeiska gemenskapernas organ i Finland är undantagna från skatt. Fordon som tillhör personer som har varit stadigvarande bosatta utomlands och som kommer till Finland för att arbeta hos något av Europeiska gemenskapernas organ är undantagna från skatt. På dessa fordon tillämpas också samma begränsningar gällande användning och överlåtelse som stadgas i 22 §.

25 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att den nedsättning som beviljas för från utlandet medförda bilar höjs från 50 000 mk till 65 000 mk.

25 a §. Med hänvisning till den allmänna motiveringen föreslås i paragrafen att när skatt med stöd av 25 § bilskattelagen fastställs för ett fordon som införts som flyttgods kan som beskattningsvärde för ett motsvarande nytt fordon betraktas 45 % av det allmänna minutförsäljningspriset i Finland för motsvarande eller närmast motsvarande fordon. Med allmänt minutförsäljningspris avses det pris till vilket motsvarande nya fordon enligt uppgift säljs i Finland. Avsikten är inte att t.ex. expeditions- eller registreringskostnader och andra därmed jämförbara kostnader skall läggas till detta, om det inte skall anses att en del av fordonets pris på ett konstlat sätt har överförts till dessa priskomponenter. Å andra sidan är det heller meningen att kontanrabatter eller andra motsvarande rabatter skall påverka det allmänna priset när denna paragraf tolkas.

Nämnda förfarande för fastställande av beskattningsvärdet är sekundärt. Det skall tillämpas om den skattskyldige inte kräver att ett annat värdebestämningsförfarande som stadgas i lagen skall tillämpas. Den skattskyldige har således fortfarande möjlighet att välja även ett värdebestämningsförfarande enligt stadgandena i 11 §, om det leder till ett förmånligare slutresultat för honom. I lagen föreslås att den skattskyldige skall presentera en tillräcklig utredning för verkställande av beskattningen. Detta gäller bl.a. grunderna för värdebestämningen.

Avsikten med stadgandet är att påverka beskattningen av fordon som införs som flyttgods, men däremot inte annan beskattning av begagnade fordon.

26 §. I 25 § bilskattelagen begränsas rätten att medföra en bil från utlandet bl.a. så att skattenedsättning för från utlandet medförda bilar inte beviljas personer som tidigare har varit stadigvarande bosatta i Finland och som vistats utomlands huvudsakligen på grund av studier. I rättspraxis har man varit tvungen att dra en gräns i fråga om begreppet studier, å ena sidan när det gäller forskning och å andra sidan när det gäller annat arbete. Av informativa orsaker föreslås att den rättspraxis som uppstått vid tillämpningen av lagen också skall uttryckas i lagen. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket som studier skall betraktas förberedelser för en prestation som hör till ett universitets eller en annan läroanstalts examensprogram samt obligatorisk praktik i anslutning därtill, om inte verksamheten skall betraktas som självständig forskningsverksamhet. En period då den som bor utomlands både bedriver studier och arbetar i förvärvssyfte skall betraktas som studier vid tillämpningen av denna paragraf.

Avsikten är att lagrummet skall tolkas så att studier inte nödvändigtvis kräver att man är inskriven vid en läroanstalt, utan att man vistas utomlands i studiesyfte. Som forskningsverksamhet kan betraktas tillräckligt planmässigt och självständigt bedriven forskning som tar sikte på avläggande av i första hand doktors- men eventuellt även licentiatexamen.

27 §. I paragrafen stadgas om förbud mot överlåtelse av ett fordon som medförts från utlandet och om tidsfristen gällande detta. Enligt den nuvarande ordalydelsen skall paragrafen tillämpas på fordon som med stöd av 25 § har införts skattefritt. Avsikten har emellertid varit att paragrafen skall gälla alla från utlandet medförda fordon på samma sätt, oberoende om de är helt eller endast delvis skattefria. Det föreslås att ordalydelsen ändras så att vid sidan av skattefrihet nämns även nedsättning av skatten med stöd av 25 §. Enligt övergångsstadgandena i 94 §

skall beskattningsarrangemangen för från utlandet medförda bilar i lagen om bil- och motorcykelskatt och 14 och 14 a §§ tullskattelagen i vissa fall tillämpas ända till utgången av 1997. Tidsfristerna i dessa lagar tillämpas då även vid överlåtelse.

I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom. som klarlägger hur tidsfristen skall beräknas. Där föreslås att vid tillämpningen av denna paragraf, betraktas inte som användningstid den tid som fordonet före flyttningen har funnits på friområde eller någon annanstans i landet och inte heller den tid efter flyttningen då fordonet är utomlands. Man kan komma fram till denna tolkning även med stöd av den nuvarande lagen, eftersom där uttryckligen talas om användning. Förslaget klarlägger syftet med lagen för att de som flyttar in till landet inte skall sväva i ovisshet om hur den för dem så viktiga tidsfristen beräknas. Av det föreslagna stadgandet följer att den tidsfrist som stadgas för överlåtelse efter flyttningen till landet kan löpa endast när den som flyttar använder fordonet i Finland. Detta gäller även den högst två år långa andel av tidsfristen som annars kan löpa även utomlands. Denna andel begränsas således endast till innehav och användning av fordonet utomlands före flyttningen till Finland.

Avsikten med det föreslagna nya 3 mom. är inte att stadga om när fordonet kan anses ha blivit infört till landet i samband med flyttningen. Eftersom inflyttarnas förhållanden varierar är det inte ändamålsenligt att stadga t.ex. en fast tidsgräns inom vilken fordonet skall införas till landet före eller efter flyttningen till Finland, för att det skall anses vara infört till landet i samband med flyttningen på det sätt som förutsätts i 25 §. Det stadgande som föreslagits bli tillfogat innebär således enbart det, att om fordonet levereras till Finland före eller efter persons flyttning, skall denna i allmänhet högst några månader långa tid inte räknas till den tidsfrist som stadgas i 27 § och efter vilken bilen skattefritt kan överlåtas till andra än den som fört med den från utlandet eller hans familjemedlemmar. Tidsfristerna för användning av fordonet utomlands och för erhållande av andra förmåner i anslutning till från utlandet medförda bilar skall oberoende av den föreslagna ändringen uppfyllas på det sätt som stadgas på andra ställen i lagen.

29 §. I paragrafen stadgas att s.k. taxiåterbäring kan beviljas bara en bil åt gången för

varje trafiktillstånd. I regeringens proposition med förslag till bilskattelag konstateras att avsikten är att samma ägare inte skall kunna ha flera än en taxibil i registret i sitt namn samtidigt. Han kan inte heller vara innehavare av en annan bil som är registrerad för yrkesmässig trafik. Om samma ägare emellertid under den tidsfrist om 36 månader som stadgas för taxiförmåner registreras antingen som ägare eller innehavare av mera än en bil per tillstånd, skall det ses efter att den tidigare bilen inte längre huvudsakligen används i yrkesmässig trafik och för den skall debiteras den del av skatteförmånen som motsvarar den andel av tidsfristen som ännu inte förflutit. Om bilen efter tidsfristens utgång är registrerad för yrkesmässig trafik hos samma ägare, kan han inte beviljas ny taxiförmån innan fordonet avförs ur hans namn eller tas ur yrkesmässig trafik. Efter tidsfristen debiteras visserligen ingen skatt trots att samma ägare skulle ha flera än en bil i yrkesmässig trafik.

I praktiken kan det emellertid förekomma fall där den bil i yrkesmässig trafik, beträffande vilken tidsfristen ännu inte har gått ut, t.ex. på grund av en olycka eller någon annan orsak hamnar på reparation någon tid. Under denna tid behöver trafikidkaren en annan bil till vilken han är antecknad som ägare eller innehavare i registret för att bedriva sin näring. Det föreslås att lagen kompletteras och förtydligas med ett stadgande som säger att även en annan bil som är registrerad för yrkesmässig trafik samtidigt kan vara i vederbörandes namn om det är nödvändigt på grund av service eller reparation. Maximtiden föreslås vara 60 dagar under en sexmånadersperiod. Maximtiden kan förflyta i en eller flera perioder. Lagens ordalydelse innebär att vid behov skall myndigheterna också ha möjlighet att utreda orsaken till att två bilar används samtidigt och debitera skatt, om det inte finns någon godtagbar orsak.

Trots att lagen även för närvarande kan tolkas så att i fall där samma trafikidkare har flera än en bil registrerade för yrkesmässig trafik per trafiktillstånd, skall skatt debiteras för den bil beträffande vilken tidsfristen på 36 månader inte har löpt ut. Det föreslås att stadgandena förtydligas. I lagen föreslås ett uttryckligt stadgande om debitering av skatten. Om flera än en för yrkesmässig trafik registrerad bil per trafiktillstånd längre tid än 60 dagar under en sexmå-

nadersperiod är registrerade i samma ägarens eller innehavares namn, debiteras skatt på det sätt som stadgas i 47 och 48 §§.

30 §. I paragrafen nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i överensstämmelse med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996. I paragrafens 1 mom. förekommer två parallella relativsatsar. Av språkliga skäl föreslås att det även till den senare satsens början fogas ett relativpronomen.

Avsikten med paragrafen är att skatt för ett redan beskattat, avregistrerat fordon som registreras på nytt skall uppbäras endast, om fordonet däremellan har ändrats så att mera skatt skall uppbäras på grund av ändringen. Detta skall bedömas på samma grunder som då ett registrerat fordon ändras. Härvid skall således stadgandena i 8 kap. bilskattelagen tillämpas. Även om skattegrunderna ändras skall registrerade bilar inte beskattas på nytt av den anledningen. För att detta inte skall lämna rum för tolkningar när det gäller avregistreringar, föreslås i lagen ett förtydligande stadgande, enligt vilket skatt som beror på valutakursändringar eller ändringar i skattegrunderna inte skall beaktas när paragrafen tillämpas.

31 §. I paragrafen föreslås att förbudet gällande överlåtelse och försäljning av s.k. turistbilar preciseras så att stadgandet förhindrar överlåtelser i nuvarande omfattning endast om bilskatt inte har betalats för fordonet eller skattskyldigheten har överförts på det sätt som stadgas i 4 §.

I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. som gör det möjligt för försäkringsbolag att vid behov inlösa även turistbilar som varit med om en olycka i Finland. I momentet föreslås för tydlighetens skull att sådana fordon inte kan tas i bruk i Finland utan att skatt betalas. Skattskyldig är den som tar fordonet i bruk och inte den som försäkringsbolaget har inlöst fordonet av. Stadgandet kompletterar det stadgande i 4 § som bestämmer skattskyldigheten och enligt vilket i sista hand den som använder bilen är skattskyldig. Vid en överlåtelse till turistbilens försäkringsbolag behöver skattepåföljderna inte i första hand drabba överlåtaren utan den som senare tar bilen i bruk. Om det inlösnade försäkringsbolaget inte självt tar fordonet i bruk, blir inte heller det skattskyldigt.

32 §. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom.

enligt vilket ingen skatt uppbärs för turistbilar i de fall där tidsfristen för bilens användning har förlängts och den person som fört till Finland bilen under denna tid skall anses ha blivit stadigvarande bosatt i Finland. Av informativa orsaker stadgas också att fordonet skall föras ut ur landet efter tidsfristens utgång. Med förslaget klargörs lagens ursprungliga avsikt.

33 §. Paragrafen innehåller stadganden om i vilken stat en person skall anses vara stadigvarande bosatt. Det föreslås att 1 mom. indelas i två olika moment så att huvudregeln gällande bosättningstidens längd ingår i 1 mom. med samma innehåll som i den gällande lagen. I 2 mom. intas stadganden om hur man skall bedöma var en person som vistas i två eller flera stater är bosatt. Det föreslås att den nuvarande paragrafen kompletteras med ett stadgande som säger att det att en person regelbundet återkommer till ett visst land av personliga orsaker, som ligger till grund för bedömningen, också skall kunna bedömas utifrån personens arbete och andra särskilda omständigheter. Avsikten är att familjeförhållandena och familjens bosättningsort inte skall vara den enda avgörande bedömningsgrunden. Uppmärksamhet skall fästas bl.a. vid anställningens längd och varaktighet samt hur länge och regelbundet personen vistas i Finland och andra motsvarande omständigheter. För att dessa omständigheter inte skall behöva utredas varje gång personen kommer till Finland, ges skattemyndigheten rätt att i enskilda fall fatta beslut om i vilken stat en persons bosättningsort skall anses vara belägen. Beslutet skall gälla högst ett år åt gången och i det skall antecknas på vilka villkor det gäller.

Paragrafens nuvarande 2 mom. blir på grund av det föreslagna arrangemanget 3 mom.

34 a §. I den föreslagna nya paragrafen stadgas om tillfällig skattefri användning av fordon i de fall där användningen inte ansluter sig till en utomlands bosatt persons egna behov när han besöker Finland. Fordonet kan behövas här t.ex. i ett utländskt företags eller en utländsk sammanslutnings eller organisations verksamhet. Även i dessa fall har skattefrihet enligt 2 § 2 mom. tillämpats hittills, trots att användningen strängt tolkat inte beror på en persons egna behov.

Enligt rådets direktiv om skattebefrielser inom gemenskapen för vissa transportmedel

som tillfälligt införs från en annan medlemsstat skall tillfällig skattefri användning av fordon i vissa fall tillåtas även för affärsmässigt bruk. Enligt bestämmelserna i artikel 3 skall denna användning tillåtas under en sammanhängande eller inte sammanhängande tid av högst sex månader under en tolv månadersperiod. I vissa fall är tidsfristen sju månader.

Med anledning av det som nämns ovan föreslås att det som stadgas om skattefri användning av ett fordon som införs för eget bruk även skall tillämpas på fordon som någon annan än en i landet stadigvarande bosatt person inför till landet för att användas av ett företag som finns någon annanstans än i Finland. Maximitiden för tillfällig användning föreslås bli sju månader. Detsamma gäller användningen av en bil i Finland i anslutning till verksamhet som bedrivs av en internationell organisation eller en sammanslutning som finns någon annanstans än i Finland.

I stadgandet definieras inte närmare när ett företag eller en sammanslutning kan anses finnas någon annanstans än i Finland. Som en tolkningsanvisning kan betraktas den tillämpningspraxis som vid internationell inkomstbeskattning iaktas i fråga om skatteavtalen. Avsikten är att t.ex. en avdelning, ett dotterbolag eller annan motsvarande organisationsdel som finns i Finland men hör till ett företag som finns någon annanstans inte skall kunna betraktas som ett företag eller en annan juridisk person som finns någon annanstans än i Finland.

Med undantag för att tidsfristen förlängs med en månad motsvarar förslaget den praxis som redan nu tillämpas. Förslaget utvidgar inte fordonets användningsmöjlighet till personer som skall anses vara stadigvarande bosatta i Finland.

35 §. Paragrafen innehåller stadganden om sådan tillfällig skattefri användning på vilken huvudregeln i 2 § 2 mom. inte skall tillämpas och inte heller den föreslagna nya 34 a §. Paragrafen innehåller en förteckning över dessa situationer av skattefri användning som är avsedd att vara heltäckande. På grundval av praktiska iakttagelser föreslås att förteckningen kompletteras med två nya punkter. Samtidigt bör de två föregående punkterna ändras av lagtekniska skäl. Det föreslås dessutom att 5 punkten ändras så att i det stryks det stadgande enligt vilket ett fordon är befriat från skatt endast om det

antecknats i exportregistret för en tid av högst 60 dagar. Skattefriheten skall således gälla en obegränsad tid i exportregistret. Till 5 punkten fogas ytterligare ett stadgande om att en bil som är införd i exportregistret kan användas tillfälligt i Finland av skäl som skall betraktas som tvingande eller för en sedvanlig semesterresa eller en därmed jämförbar kortare vistelse, dock inte under den månad som omedelbart följer på flyttningen från landet eller omedelbart föregår flyttningen till landet.

Till bilhandeln och verkstädernas verksamhet ansluter sig vissa situationer där det är nödvändigt att flytta fordonet, t.ex. för utrustning eller registrering eller provkörning av det efter en reparation, innan fordonet egentligen tas i bruk eller säljs till konsumenten. Enligt de nuvarande stadgandena skall även en dylik användning som i allmänhet är av engångsnatur eller annars kortvarig betraktas som skattepliktig. Å andra sidan är ett mål för bilskattelagen att förlägga betalningen av skatten nära det egentliga ibruktagandet av fordonet. För att bilhandelns praktiska behov skall bli beaktade föreslås att det stadgas en tillfällig skattefrihet som baserar sig på provnummerskyltar. Skatt behöver inte betalas om ett fordon som tillhör den som erhållit provnummertyp flyttas försett med provnummerskyltar när flyttningen direkt hänför sig till ett försök som gäller forskning eller produktutveckling i fråga om fordonet eller dess utrustning, till provkörning av fordonet för att säkerställa att det fungerar tekniskt eller till förevisning i försäljningssyfte för en köpare som är stadigvarande bosatt någon annanstans än i Finland, eller till annan förflyttning som står i direkt samband med tillverkning, försäljning, utrustning, reparation eller besiktning av fordonet.

Det föreslagna stadgandet motsvarar i övrigt i sak de förutsättningar för användning av provnummerskyltar som stadgas i 46 § förordningen om registrering av fordon (1598/95), men skattefri förevisning i försäljningssyfte skall vara tillåten endast för köpare som är stadigvarande bosatta någon annanstans än i Finland. Avsikten är att företagen skall använda sedvanligt beskattade fordon som förevisningsbilar. En annan begränsning jämfört med den nämnda förordningen är att den som erhållit tillstånd att använda provnummer eller hans företrädare skall vara i fordonet under en skattefri trans-

port enligt denna paragraf. Med företrädare avses här t.ex. en av bilfirmans eller verkstadsens arbetstagare eller någon annan anställd vid företaget.

I bilskattelagen stadgas i motsvarighet till direktiv (83/182 EEG) att studerande har omfattande möjlighet att använda fordon skattefritt. I enlighet med artikel 7 i direktivet stadgas i lagen att en studerande inte anses byta stadigvarande hemstat, trots att han vistas också länge i en annan stat på grund av sina studier. Av detta följer att en studerande som skall betraktas som stadigvarande bosatt i Finland men som ändå studerar utomlands inte utan skattepåföljder tillfälligt kan använda sitt utomlands registrerade fordon i Finland. Det kan dock anses skäligt att tillåta sådan användning tillfälligt t.ex. under ferierna. Av denna anledning föreslås att en studerande som avses i 33 § 2 mom. och som har vistats utomlands minst 185 dagar per kalenderår tillfälligt får använda ett sådant fordon i Finland som är registrerat någon annanstans än i Finland utan att betala skatt av skäl som med beaktande av omständigheterna skall betraktas som tvingande samt för en sedvanlig semesterresa eller en därmed jämförbar kortare vistelse. I lagen föreslås inte någon närmare definierad maximitid för denna användning, men avsikten är att högst några månaders användning per år skall vara möjlig och den skall då vara förknippad med ovan nämnda situationer.

I 2 mom. stadgas bl.a. om de anmälningar som skall göras till skattemyndigheterna i vissa fall av tillfällig användning. I lagrummet föreslås på grund av ovan nämnda ändringar att sådan anmälan inte behöver göras i fall enligt 1 mom. 9 punkten. Studerandes användning av fordon jämföras här med användningen av s.k. turistbilar beträffande vilka anmälan inte heller behöver göras. Användning av provnummerskyltar skall anmälas. De närmare detaljerna i anmälan överlämnas åt tullens praxis. Efter omständigheterna kan det också bestämmas att anmälan inte behöver göras skilt för varje gång som provnummerskyltar används.

Eftersom det i praktiken kan förekomma även andra fall än de som nämns i 35 § i mom. där det kan vara skäligt att tillåta att fordon tillfälligt används skattefritt, föreslås i 35 § 2 mom. att skattemyndigheten av särskilda skäl och i enstaka fall kan ge en registrerad skattskyldig rätt till annan än i

1 mom. nämnd tillfällig skattefri användning. Avsikten är att detta bemyndigande skall användas i begränsad utsträckning och endast om den skattefria användningen är motiverad av särskilda skäl. Detta skall inte gälla egentlig och sedvanlig nyttoanvändning av fordonet i trafik.

40 §. Det föreslås att det villkor som säger att det förenklade registreringsförfarandet får tillämpas endast på de fordon beträffande vilka en förhandsanmälan har gjorts till fordonsregistret slopas i paragrafen. Förfarandet gäller härefter registrerade skattskyldiga alla fordon.

43 §. I paragrafen stadgas om möjligheten att få en anhängigjord bilbeskattning återkallad före registreringen eller ibruktagandet. Denna möjlighet är reserverad endast för andra än registrerade skattskyldiga. I praktiken har det förekommit situationer där en registrerad skattskyldig av olika orsaker har betalat bilskatten, men fordonet ändå inte har antecknats i registret eller tagits i bruk, och det uppstår behov av att sälja fordonet till utlandet utan att bilen registreras i Finland. Lagen har för närvarande inget stadgande som skulle möjliggöra återbäring av skatten i dessa fall. Det vore dock skäligt och i överensstämmelse med bilskattesystemet att skatten skulle återbäras när fordonet inte tas i bruk i Finland. Skatten kan enligt förslaget återbäras till den skattskyldige som betalat den, men t.ex. inte till den som bilen har sålts eller på annat sätt överlåtits till.

I 43 § föreslås ett nytt 3 mom. enligt vilket skatt på ansökan kan återbäras till en registrerad skattskyldig som har betalat bilskatt för ett fordon som inte har registrerats eller tagits i bruk i Finland förutsatt att fordonet inte har överlåtits till en konsument i Finland. Stadgandet gäller i praktiken försäljningar till utlandet och avsikten med det är inte att förhindra därtill anslutna överlåtelser till en utländsk köpare. För att paragrafen inte skall användas t.ex. för att minimera skatten när valutakurserna förändras eller i andra motsvarande situationer, föreslås att skatten höjs med 30 %, om fordonet därefter anmäls eller borde anmälas för beskattning.

46 §. I paragrafens 1 mom. nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996.

47 §. I paragrafens 1, 2 och 4 mom. nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996.

50 §. I den nuvarande lagen bestäms den behöriga myndigheten enligt det om tullförvaltningen eller fordonsförvaltningen har burit upp skatten. Eftersom skattelättnadsbeslut emellertid i vissa fall kan fattas redan innan skatten debiteras, föreslås för tydlighetens skull att det också i lagen hänvisas till detta alternativ. Befogenheterna när det gäller skattelättnadsärenden fördelas alltså enligt vilken myndighet som skall bära upp eller har burit upp skatten i fråga. I paragrafens 1 och 3 mom. nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet vid sidan av tullen. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996.

51 §. I paragrafens 3 och 4 mom. nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996.

52 §. I paragrafens 1 mom. nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996.

53 §. I paragrafen stadgas om skattelättnaders inverkan på den mervärdesskatt som betalats på bilskatten. Principen är att besluten om bilskatt inte påverkar mervärdesskatteandelen. I lagen föreslås enbart en precisering av ordalydelsen så att det i paragrafen hänvisas både till beviljad befrielse och till återbäring av skatten. Då gäller lagens ordalydelse beslut som fattats både före och efter betalningen av skatten. På motsvarande sätt är det nödvändigt att nämna att stadgandet gäller både mervärdesskatt som skall betalas och mervärdesskatt som redan har betalats. Förslagen motsvarar den tolkning som redan nu tillämpats i praktiken. Avsikten är att om lättnad beviljas med mervärdesskatten, skall besluten fattas med stöd av skattelättnadsstadgandet i 210 § mervärdesskattelagen.

För att undvika onödiga rättelser fram och tillbaka av mervärdesbeskattningen och bokföringen när bilskatten ändrats t.ex. på grund

av besvär, föreslås i 53 § ett nytt 2 mom., enligt vilket mervärdesskatten inte återbärs om den har kunnat avdras eller fås tillbaka med stöd av mervärdesskattelagens stadganden. Trots att detta stadgande fogas till det kapitel i lagen som gäller skattelättnader, skall det tillämpas allmänt på alla situationer där bilskatten ändras så att den påverkar den mervärdesskatt som betalats på bilskatten och som har kunnat avdras. Stadgandet motsvarar i sak 100 § mervärdesskattelagen, som gäller förhållandet mellan tull och mervärdesskatt.

54 §. I paragrafen stadgas om myndigheternas befogenheter i fråga om bilbeskattningen. Utgångspunkten är att tullverket verkställer bilbeskattning på grundval av det första ibruktagandet eller den första registreringen av fordonet. Fordonsförvaltningscentralen sköter om bilbeskattning som skall verkställas på grund av att redan en gång beskattade fordons konstruktion eller användningssyfte eller äganderätten till fordonet ändras. Vissa situationer som kan anses falla mellan dessa gör att stadgandena borde ses över för att öka klarheten och informationsinnehållet.

Tullverket har sedan gammalt vedertagen praxis för övervakningen av diplomatbilar, från utlandet medförda bilar och fordon som tillfälligt använts i landet samt vid behov för debiteringen av skatt. Denna praxis bygger delvis på tillämpningen av lagen om bil- och motorcykelskatt och därtill anslutna tullagar. Det vore ändamålsenligt att fortsätta med denna praxis, som även kunderna ofta känner till. Det föreslås att lagen förtydligas så att i 54 § nämns som tullens uppgift beskattning som föranleds av diplomatbilar med stöd av 22 §, av fordon som tillhör EU och dess anställda med stöd av den nya 22 a §, av från utlandet medförda bilar med stöd av 27 § och av olika fall av försummelse av villkoren för tillfällig användning med stöd av 36 §. Åt fordonsförvaltningscentralen överläts således alla andra fall där det efter den första beskattningen av ett fordon uppstår behov av att beskatta samma fordon på nytt.

I paragrafens 2 och 3 mom. nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996.

55 §. I paragrafen nämns för närvarande

fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996. Bevakningen av statens fördel sköts enligt den nuvarande paragrafen av statsombudet vid Nylands länsskatteverk. Det föreslås att detta ersätts med benämningen skatteombud i motsvarighet till de ändringar som inträffat i den övriga lagstiftningen.

58 §. I paragrafen stadgas om hörande av den skattskyldige med anledning av skatterättelse eller efterbeskattning. Enligt den nuvarande ordalydelsen är skyldigheten att höra den skattskyldige ovillkorlig. Det kan dock förekomma situationer där den skattskyldige inte kan höras. Förslaget är att den skattskyldige skall beredas tillfälle att bli hörd, ifall det är möjligt.

59 §. I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom. enligt vilket skatteförhöjning även kan påföras särskilt inom tre år efter att fordonet har beskattats eller deklarationskyldigheten försumrats. Detta innebär bl.a. det, att trots att förhöjningen t.ex. på grund av att skattedeklarationen försenats eller någon annan bristfällighet inte skulle ha debiterats genast när beskattningen verkställdes, kan den även debiteras senare som en särskild post. Tidsfristen vore tre år från det att fordonet beskattades.

60 §. Paragrafen gäller skattetillägg. Vid ingången av 1996 trädde en lag om skattetillägg och förseningsränta (1556/95) i kraft. Det föreslås att man vid bilbeskattningen övergår till praxis enligt denna lag vid beräkningen av skattetillägg. Sättet att beräkna skattetillägg vore då detsamma som inom den övriga beskattningen. I paragrafen föreslås en hänvisning till nämnda lag, och därför behövs det inte längre andra stadganden om beräkningen av nämnda påföljder i bilskattelagen.

61 §. Det föreslås att stadgandet om skattens förfallodag skall preciseras så att förfallodagen skulle vara 10 dagar från räkningsdatum. I sin nuvarande form räknas förfallotiden från beskattningsbeslutet. I praktiken skulle förfallotiden vara densamma som den varit härtils.

62 §. Paragrafens hänvisning till tillämpning av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt föreslås bli ersatt med en hänvisning till lagen om skattetillägg och förseningsränta.

63 §. Paragrafen innehåller stadganden om indrivning av skatt efter förfallodagen och om andra påföljder än ränta i anslutning därtill. Det föreslås att 2 mom. kompletteras med ett stadgande enligt vilket användningen av fordonet kan hindras i fall av försummelse, trots att själva skatten inte längre kan uppbäras eftersom de stadgade tidsfristerna har löpt ut.

I 3 mom. stadgas bl.a. att ett fordon får säljas på auktion, om skatten inte kan indrivnas på annat sätt. För närvarande blir den som köper ett fordon på auktion i vissa situationer en sådan förvärvare som avses i 4 § 2 mom. och alltså ansvarig för bilskatten. Detta hindrar att bilar köps på auktion t.ex. för att användas som reservdelar. Det föreslås att till momentet fogas ett stadgande enligt vilket den som köper en bil på auktion inte skall betraktas som en sådan förvärvare som avses i 4 § 2 mom.

67 §. I paragrafen stadgas om förhandsbesked. Förhandsbesked kan i princip sökas i alla frågor som gäller beskattning. Således är det också möjligt att med stöd av bilskattelagen söka förhandsbesked i frågor som gäller värdebestämning. Härvid kan det avgörande vara hur bestämmelserna i Europeiska gemenskapernas tullkodex borde tillämpas. I artikel 12 i tullkodexen begränsas dock meddelandet av förhandsbesked så att förhandsbesked inte kan ges i frågor som gäller bestämning av värdet. Förhandsbesked enligt bilskattelagen utgör således för närvarande ett krypnål för sökande av förhandsbesked även i frågor där tullkodexen i egenkap av gällande primärrätt inte tillåter förhandsbesked. För att undanröja denna motstridighet föreslås att förhandsbesked gällande 11 § med stöd av bilskattelagen kan meddelas endast i frågor där förhandsbesked kan meddelas med stöd av tullkodexen.

I överensstämmelse med regeringens proposition 1996 med förslag till lagstiftning om reform av systemet med förhandsavgöranden inom beskattningen (RP 46/1996 rd) föreslås att förhandsbesked även inom bilbeskattningen skall kallas förhandsavgörande.

I paragrafen nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996.

69 §. I denna paragraf om besvär rätt är

länsrätten i Nylands län besvärmyndighet. Detta gäller både distriktstullkammarens beslut och fordonsförvaltningens beslut oberoende av om beslutet gäller fastställande av skatt eller någon åtgärd av administrativ natur. I praktiken vore det emellertid ändamålsenligt att andra beslut än sådana som gäller fastställande av skatt överklagas hos tullstyrelsen. Ett stadgande om saken föreslås tilläggas i paragrafen.

I paragrafen nämns för närvarande fordonsförvaltningen som myndighet. Det föreslås att detta ersätts med benämningen fordonsförvaltningscentralen i enlighet med den lagstiftning som trädde i kraft vid ingången av 1996. Likaså föreslås att benämningen skatteombud används i stället för statsombud.

70 §. I paragrafen föreslås samma ändringar av benämningarna på myndigheterna som i föregående paragraf. Det stadgande i 2 mom. som säger att den skattskyldige skall beredas tillfälle att inom utsatt tid avge bemötande på skattemyndighetens utlåtande i ett besvärärende föreslås bli slopat.

71 §. I den finska texten i 2 mom. sägs att "valituslupa voidaan myöntää, jos...". I den övriga skattelagstiftningen används i motsvarande fall vanligen uttrycket "valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:". För enhetlighetens skull föreslås att detta uttryck används även i bilskattelagen. Ändringen i den finska texten medför att den svenska texten ändras från "besvärstillstånd kan beviljas, om..." till "besvärstillstånd skall beviljas, om...", i överensstämmelse med det uttryck som används i den övriga skattelagstiftningen.

I övrigt föreslås att paragrafen ändras så att ovan nämnda namn på myndigheterna ersätts med benämningar som överensstämmer med den gällande lagstiftningen.

72 §. De ändringar som föreslås i paragrafen innebär att ovan nämnda myndigheters namn byts ut. På ovan nämnda grunder föreslås att benämningen förhandsavgörande används i stället för förhandsbesked. I paragrafen hänvisas i stället för lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden processförvaltningslagen (586/96) som från och med den 1 december 1996 skall ersätta den förenämnda lagen.

73 §. Det föreslås att benämningarna på myndigheterna ändras i överensstämmelse med den nuvarande lagstiftningen.

74 a §. Även andra än den som är skatts-

kyldig enligt 4 § bilskattelagen kan ha behov av att utnyttja bilskattelagens rättsskyddsmedel. Detta kan bli aktuellt t.ex. i samband med ett beslut som gäller tidsfristen för tillfällig import och i andra motsvarande situationer där skatt inte påförs direkt. För att förtydliga lagen föreslås ett stadgande som säger att vad som stadgas om den skattskyldiges rättsskyddsmedel gäller också andra än de skattskyldiga som avses i 4 §. Rättsskyddsmedlen kan således alltid användas oberoende av vad ett myndighetsbeslut som har fattats med stöd av bilskattelagen gäller. Avsikten är alltså att den som berörs av ett visst beslut alltid skall ha rätt att besvara sig över detta beslut. Stadgandet är inte avsett att utvidga besvärslagen på annat sätt.

78 §. Även i denna paragraf föreslås att benämningarna på myndigheterna ändras så att de motsvarar den gällande lagstiftningen.

79 §. På samma sätt som ovan föreslås att benämningen fordonsförvaltningen ersätts med fordonsförvaltningscentralen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett stadgande som effektiviserar övervakningen. Enligt det kan polisen vid utövande av den övervakning som annars uppdragits åt polisen i paragrafen bestämma att ett fordon eller dess kännetecken genast skall tas i beslag. Den behöriga skattemyndigheten underlättas härom i samband med den anmälan som avses i 1 mom. och beslutar huruvida det som stadgas i 63 § 3 mom skall tillämpas på fordonet. Avsikten med stadgandet är att möjliggöra direkta åtgärder i den omfattning som varje enskilt fall kräver.

80 §. I paragrafen stadgas om granskning av fordon samt uppvisande av fordon för noggrannare granskning vid behov hos den som sköter besiktningen. I praktiken har det också förekommit behov av att granska de lokalteter där fordon eventuellt förvaras. För närvarande ger lagen inte tillräckligt tydligt bemyndigande för detta. Det föreslås att paragrafen kompletteras med ett stadgande som ungefär motsvarar det stadgande i lagen om påförande av accis som gäller sådant bemyndigande. Också när det gäller bilbeskattning bör skattemyndigheten vid behov kunna granska de lokalteter där fordon innehas eller hanteras. Skattemyndigheten skall också vid behov kunna hejda ett fordon för att granska det.

84 §. Det föreslås att benämningen fordonsförvaltningen ändras till fordonsförvalt-

ningscentralen.

86 §. Paragrafen innehåller offentlighets- och sekretesstadganden gällande bilbeskattningen. Det föreslås att benämningarna på myndigheterna paragrafens 3 mom. ändras så att de motsvarar den nuvarande lagstiftningen.

89 §. Paragrafen innehåller stadganden om skattebedrägeri och bilskatteförseelse. Det är fråga om det sistnämnda när vissa anmälningsskyldigheter försummas. Det föreslås att området för bilskatteförseelse utvidgas så att stadgandena därom kan tillämpas på all försummelse av de anmälningsskyldigheter och skyldigheter att lämna uppgifter som stadgas i bilskattelagen. Skattemyndigheterna kan i vissa enstaka fall ta in villkor som gäller anmälningsskyldighet i sina beslut. Det föreslås att även försummelse av dessa skyldigheter skall betraktas som bilskatteför-

seelse enligt 2 mom..

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Stadgandena i 3 § 1 mom. gällande byte av kaross tillämpas inte på fordon beträffande vilka anmälan om ändringen har gjorts innan lagen träder i kraft till den som sköter besiktning av fordon. Med anmälan avses här besiktning av den s.k. stambilen. Lagens 25 och 25 a §§ tillämpas dock enbart på fordon, för vilka bilskattedeclaration görs den dag regeringspropositionen avläts eller därefter. Beskattningen får rättas i enlighet med detta efter att lagen trätt i kraft, om det är till fördel för den skattskyldige.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs 8 § 3 mom. bilskattelagen av den 29 december 1994 (1482/94),
ändras 3 § 1 mom., 7 § 4 mom., den finska språkdräkten i 8 § 1 mom., 9 §, 14 § 2 mom., 21 § 1 mom., 25 § 1 mom., 27 § 1 mom., 30 och 31 §§, 33 §, 35 § 1 mom. 5, 6 och 7 punkten och 2 mom., 40 § 1 mom., 46 § 1 mom., 47 § 1, 2 och 4 mom., 50 § 1 och 3 mom., 51 § 3 och 4 mom., 52 § 1 mom., 53—55, 58 och 60 §§, 61 § 1 mom., 62, 63 och 67 §§, 69 § 1 och 2 mom., 70 § 1, 3 och 4 mom., 71 § 2 och 4 mom., 72, 73, 78—80 och 84 §§, 86 § 3 mom. och 89 § 2 mom. samt

fogas till 13 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 22 a och 25 a §§, till 26 § ett nytt 2 mom., till 27 § ett nytt 3 mom., till 29 § ett nytt 2 mom., till 32 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 34 a §, till 35 § 1 mom. nya 8 och 9 punkter, till 43 § ett nytt 3 mom., till 59 § ett nytt 3 mom. och till lagen en ny 74 a § som följer:

3 §

För ett fordon som tidigare har beskattats såsom nytt skall skatt betalas på nytt såsom för ett fordon som tas i bruk eller registreras första gången, om det används sedan minst 50 procent av delarna i fordonet har bytts ut. Ett fordon som har beskattats såsom ett fordon som tagits i bruk utomlands eller importerats begagnat skall beskattas på nytt, om minst 25 procent av delarna i fordonet byts ut. Om karossen i ett fordon som är utrustat med självbärande kaross byts ut, beskattas fordonet dock alltid på nytt. Om det vid den tidpunkt då bilskattedeclarationen avges dock har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket fordonet tillverkades,

beskattas det på nytt först när minst 50 procent av delarna i fordonet byts ut. Härvid tillämpas dock inte vad som ovan i detta moment sägs om byte av fordonets kaross. Har ett fordon importerats begagnat innan denna lag trädde i kraft, beskattas det på nytt först när minst 50 procent av delarna eller den självbärande karossen byts ut. Vederbörande ministerium bestämmer hur den procentuella andelen skall beräknas.

7 §

Denna paragraf tillämpas inte på fordon,

med undantag för motorcyklar, för vilka skattedeklaration avges när minst 25 år har förflutit från utgången av tillverkningsåret.

8 §

Skatten på motorcyklar bestäms enligt motorns cylindervolym utgående från motorcykelns beskattningsvärde som följer:

Motorns cylindervolym i kubikcentimeter	Skatt i procent av motorcykelns beskattningsvärde, %
högst 130	20
131—255	30
256—355	40
356—505	50
506—755	60
756 eller mera	70

9 §

Om bilskattedeklaration avges när mer än ett år har förflutit från utgången av tillverkningsmånaden för ett annat fordon än ett sådant som importerats begagnat, höjs den skatt som skall betalas enligt 6 eller 8 § med 20 procent. På samma sätt förfars, om bilskattedeklaration avges för ett i landet fabriksmässigt tillverkat fordon när mer än ett år har förflutit från tillverkningsmånaden.

13 §

Om ett fordon, för vilket skatt har uppburits, före ibruktagandet eller registreringen har ändrats så, att för det vid tidpunkten för registreringen borde betalas mera skatt än vad som har uppburits, fastställs den skatt som ytterligare skall uppbäras för fordonet genom att som grund för beskattningsvärdet används det beskattningsvärde enligt vilket fordonet först har beskattats. På samma sätt skall förfaras vid tillämpning av 48 §. När skatten fastställs skall den skatt som redan betalats för fordonet beaktas såsom avdrag.

14 §

Fordonsförvaltningscentralen verkställer debitering som avses i 1 mom. när ett registrerat fordon ändras.

21 §

Fria från bilskatt är, på de villkor som stadgas genom förordning, räddningsbilar, ambulanser, invalidtaxi, veterinärbilar, lastbilar, sådana likbilar som används enbart för transport av lik och blomsteruppsättningar som hör till begravningsverksamheten samt för tävlingsändamål särskilt byggda bilar som används enbart på slutna områden och inte registreras. Fria från bilskatt är på de villkor som stadgas genom förordning också husbilar vars egenmassa är minst 1 875 kilogram.

22 a §

Fordon som kommer att användas och innehas av Europeiska gemenskapernas organ i Finland samt deras anställda som kommer till Finland men är stadigvarande bosatta någon annanstans än i Finland är undantagna från skatt.

På de fordon som nämns i 1 mom. tillämpas 22 § 2 och 3 mom.

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 65 000 mark, förutsatt

1) att han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) att fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttades eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk och

3) om den inflyttande tidigare skattefritt har infört ett fordon, att den för skattefri överlåtelse av fordonet stadgade eller bestämda tidsbegränsningen har utgått före inflyttningen till Finland.

25 a §

När skatt fastställs med stöd av 25 § är beskattningsvärdet på ett motsvarande nytt fordon 45 procent av det allmänna minutförsäljningspriset i Finland på ett motsvarande eller närmast motsvarande fordon, om den skattskyldige inte kräver att ett annat i denna

lag stadgat förfarande för bestämmande av värdet skall iakttas och presenterar den utredning gällande det som behövs för fastställande av skatten.

26 §

Som studier som avses i 25 § betraktas studier som förbereder för en prestation som hör till ett universitets eller någon annan läroanstalts examensprogram samt praktik i anslutning därtill, om inte verksamheten skall betraktas som självständig forskningsverksamhet. Vid bedömningen av ändamålet med vistelsen beaktas en tid om ett år före inflyttningen. En tidsperiod under vilken den som vistas utomlands både bedriver studier och arbetar i förvärvssyfte betraktas vid tillämpningen av denna paragraf som studier.

27 §

Ett fordon som införts i samband med flyttning till landet och för vilket nedsättning av skatt eller skattefrihet har beviljats med stöd av 25 § får inte utan att skatten har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller upplåtas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttades familj förrän fordonet har varit i den inflyttades eller makens ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk under minst tre år, varav dock minst ett år i Finland.

Som användningstid betraktas inte den tid som fordonet före flyttningen har funnits på friområde eller någon annanstans i landet eller som fordonet efter flyttningen är någon annanstans än i Finland.

29 §

Utan hinder av vad som sägs i 1 mom. kan den som har beviljats nedsättning av skatt med stöd av 28 § en kort tid vara införd i fordonregistret som ägare till eller innehavare av flera än en för yrkesmässig trafik registrerad bil per trafiktillstånd, om detta är nödvändigt på grund av service eller reparation av bilen. Om flera än en för yrkesmässig trafik registrerad bil per trafiktillstånd är registrerade i samma ägares eller innehavares namn längre tid än 60 dagar

under en sex månaders tidsperiod, debiteras skatt på det sätt som stadgas nedan.

30 §

Om ett fordon, för vilket bilskatt har uppburits enligt denna lag eller lagen om bil- och motorcykelskatt (482/1967) och som har avregistrerats, registreras eller borde registreras på nytt i Finland, uppbärs bilskatt bara till den del som dess belopp överstiger den tidigare uppburna skatt för fordonet som inte har återburits eller nedsatts. Valutakursändringar och ändringar i skattegrunderna beaktas inte när denna paragraf tillämpas.

Fordonsförvaltningscentralen verkställer debitering som avses i 1 mom.

31 §

Ett fordon som med stöd av 2 § 2 mom. temporärt har införts till landet får inte säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas och inte heller överlämnas för att begagnas av en person som är stadigvarande bosatt i Finland, om inte bilskatt har betalats för fordonet eller skattskyldigheten har överförts på det sätt som stadgas i 4 §.

Ett fordon kan utan hinder av 1 mom. överlåtas till ett försäkringsbolag på grund av att det skadats. Ett sådant fordon kan dock inte tas i bruk eller registreras i Finland, om inte den som tar i bruk eller registrerar fordonet betalar bilskatt för det.

32 §

Om tiden har förlängts med stöd av 1 mom., uppbärs ingen skatt för fordonet under denna tid, trots att den person som fört in fordonet till landet under denna tid skall anses ha blivit stadigvarande bosatt i Finland med stöd av denna lag. När tiden går ut skall 36 § tillämpas på fordonet.

33 §

Med en persons stadigvarande boningsort avses den ort där personen bor under minst 185 dagar per kalenderår, beräknat enligt sådan personlig, yrkesmässig och annan anknytning som han har till orten.

Om en person vistas på orter i två eller flera stater, skall som hans stadigvarande boningsort betraktas den ort dit han av personliga orsaker återkommer regelbundet. Vid bedömningen av vad som är personliga orsaker kan även arbetets art och varaktighet

samt andra särskilda omständigheter beaktas. Skattemyndigheten kan på de villkor den bestämmer för högst ett år åt gången meddela ett beslut om i vilken stat personens bosättningsort skall anses vara belägen enligt framställda utredningar.

Den stadigvarande boningsorten skall inte anses ha förändrats för en person som vistas i Finland eller i något annat land på grund av studier vid universitet eller någon annan läroanstalt.

34 a §

Vad som i denna lag stadgas om skattefri användning av ett fordon som införs för eget bruk, tillämpas även på ett fordon som är registrerat någon annanstans än i Finland och som någon annan än en i landet stadigvarande bosatt person inför till landet för att användas i företagsverksamhet som bedrivs av ett företag som inte finns i Finland. Den maximala användningstiden i Finland är härvid dock sju månader. Detsamma gäller användningen av en bil i Finland i anslutning till verksamhet som bedrivs av en internationell organisation eller en annan sammanslutning som finns någon annanstans än i Finland.

35 §

Skatt skall inte betalas, om

5) ett fordon utan att det i Finland registreras för trafik används endast för att i utförselsyfte flyttas från överlåtelseorten till utförselorten eller om det antecknats i exportregistret och används för ovan avsedd flyttning eller om en bil som är införd i exportregistret används tillfälligt i Finland av skäl som skall betraktas som tvingande eller för en sedvanlig semesterresa eller för en därmed jämförbar kortare vistelse, dock inte under den månad som omedelbart följer på flyttningen från landet eller omedelbart föregår flyttningen till landet,

6) ett utomlands registrerat fordon temporärt förs in till landet för högst 30 dagar enbart för tävlingsändamål och därefter förs ur landet,

7) ett fordon som inte registreras i Finland förses med transportskyltar och används enbart för tävlingsändamål under en sammanhängande tid av högst sju dagar,

8) ett fordon försett med provnummerskyltar förflyttas, medan den som fått ett provnummerintyg eller hans företrädare finns i

fordonet, i ett syfte som direkt hänför sig till ett försök som gäller forskning eller produktutveckling i fråga om det fordon som tillhör den som erhållit provnummerintyg eller i fråga om dess anordningar, till provkörning av fordonet för att säkerställa att det fungerar tekniskt eller till kortvarig förevisning av fordonet i försäljningssyfte för en köpare som är stadigvarande bosatt någon annanstans än i Finland, eller till annan förflyttning som står i direkt samband med tillverkning, utrustande för försäljning, export, reparation eller besiktning av fordonet, eller

9) en studerande som avses i 33 § 2 mom. och som har vistats utomlands minst 185 dagar per kalenderår här tillfälligt använder ett fordon som är registrerat någon annanstans än i Finland av skäl som med beaktande av omständigheterna skall betraktas som tvingande, för en sedvanlig semesterresa eller för en därmed jämförbar kortare vistelse.

I andra fall än sådana som avses i 2 § 2 mom. skall temporär införsel och tillfällig användning omedelbart anmälas till skattemyndigheten. I fråga om användning enligt 1 mom. görs ingen anmälan i ett fall som avses i 1 mom. 2 och 9 punkten; i ett fall som avses i 5 punkten skall bara vid utförseln av fordonet anmälan göras till tullmyndigheten på gränsövergångsstället, och i ett fall som avses i 7 punkten anmäls bara det första ibruktagandet av fordonet. Skattemyndigheten kan uppställa andra villkor och begränsningar för användning som avses i 1 mom. eller i enstaka fall av särskilda skäl ge en registrerad skattskyldig rätt även till annan tillfällig skattefri användning än sådan som avses i denna paragraf.

40 §

Ett fordon som en registrerad skattskyldig anmäler till registret får registreras för användning i trafik utan skattemyndighetens tillstånd som avses i 38 §. Ett fordon får antecknas i registret för användning i trafik även innan en registrerad skattskyldig har avgett bilskattedeclaration.

43 §

Om en registrerad skattskyldig har betalat bilskatt för ett fordon som inte har registrerats eller tagits i bruk i Finland, kan skatten på ansökan återbäras till denne förutsatt att

fordonet inte har överlämnats till en konsument som är varaktigt bosatt i Finland. Om fordonet därefter anmäls eller borde anmälas för beskattning, uppbärs skatten förhöjd med 30 procent.

46 §

Har konstruktionen, äganderätten eller användningssyftet i fråga om ett fordon som enligt denna lag är skattefritt eller berättigar till nedsatt skatt ändrats så att fordonet eller dess användningssyfte inte längre motsvarar förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt, är den som ägde fordonet då konstruktionen eller användningssyftet ändrades skyldig att inom en månad göra anmälan om detta till fordonsförvaltningscentralen. Anmälan skall göras också i alla de fall då fordonet har beskattats lindrigare än vad som stadgas i 6 § 1 mom., 21 § eller någon annanstans i denna lag, om förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt på grund av ändringen av konstruktionen eller användningssyftet helt eller delvis upphör. Anmälan skall också göras om fordon som avses i 28 eller 51 §.

47 §

Om ett fordon för vilket skatt inte skall betalas enligt denna lag eller för vilket nedsatt skatt skall betalas anmäls eller borde anmälas för registrering såsom något annat fordon än ett som är skattefritt enligt denna lag eller som beskattas enligt en lägre skattesats än enligt 6 § 1 mom., skall bilskatten av fordonsförvaltningscentralen påföras den som är skattskyldig enligt 4 § 4 mom.

Om ett fordon som berättigar till nedsatt skatt enligt 28 § 1 mom. anmäls eller borde anmälas till fordonsregistret för annan användning än sådan som berättigar till nedsatt skatt enligt de nämnda lagrummen, skall bilskatten av fordonsförvaltningscentralen påföras den ägare som har använt fordonet så som stadgas i 28 § eller hans rättsinnehavare.

Innan skatten debiteras, skall fordonsförvaltningscentralen bereda den skattskyldige tillfälle att ge utredning i saken. Om den betalningsskyldige inte inom en utsatt skälig tid har gett utredning, skall fordonsförvaltningscentralen debitera skatten.

50 §

Om tullverket skall uppbära eller har uppburit skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor den bestämmer nedsätta eller helt avlyfta sådana bilskatter, förseningsräntor, skattetillägg, dröjsmålsräntor, restavgifter samt räntor med anledning av uppskov som betalats eller skall betalas. Om fordonsförvaltningscentralen skall påföra eller har påfört skatten, avgör skattestyrelsen ansökan.

Om tullverket har debiterat skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som vederbörande ministerium bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatten. Skattestyrelsen kan bevilja uppskov med betalningen av skatt som fordonsförvaltningscentralen debiterat. Vederbörande ministerium kan överta avgörandet av ett uppskovsärende. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut med anledning av ansökan.

51 §

Den som med stöd av 1 eller 2 mom. återfått skatt, skall, om fordonet överläts för något annat än i 1 eller 2 mom. avsett bruk, betala i denna lag avsedd skatt och anmäla överlåtelsen till fordonsförvaltningscentralen med iakttagande av 46 §.

Fordonsförvaltningscentralen skall efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 mom. påföra fordonets överlåtare skatten, varvid 47 och 48 §§ skall iaktas i tillämpliga delar.

52 §

Har användningen av ett fordon hindrats med stöd av denna lag, kan den distriktstullkammare som påfört skatten eller fordonsförvaltningscentralen, på ansökan och på de villkor som den bestämmer, av särskilda skäl för en bestämd tid eller helt återkalla sitt beslut om hindrande av att fordonet används. Ansökan kan göras av den som är äger eller innehar fordonet.

53 §

Om befrielse har beviljats från den skatt som uppburits för ett fordon eller om skatten har återburits med stöd av 50 eller 51 §, nedsätts inte på grund härav beloppet av den mervärdesskatt som skall betalas eller har

betalts på bilskatten.

Om den mervärdesskatt som uppburits för bilskatten har kunnat avdras eller fås som återbäring med stöd av mervärdesskattelagen, återbärs den inte på grund av ändrings-sökande gällande bilskatt och inte heller på någon annan grund.

54 §

Den bilbeskattning som skall verkställas innan ett fordon första gången registreras eller tas i bruk ankommer på tullverket. Tullverket sköter också debiteringen av skatt i fall som avses i 22, 22 a, 27 och 36 §§. Tullstyrelsen beslutar om den interna fördelningen av befogenheter inom tullverket.

Fordonsförvaltningscentralen ombesörjer i andra fall än de som nämns i 1 mom. sådan bilbeskattning som efter den första registreringen eller det första ibruktagandet av ett fordon skall verkställas på grund av ändring av fordonets konstruktion eller användnings-syfte eller äganderätten till fordonet samt skattens debitering med stöd av 3 §.

Den allmänna ledningen av och tillsynen över bilbeskattningen ankommer på tullstyrelsen. Skattestyrelsen ombesörjer dock den allmänna ledningen av och tillsynen över den bilbeskattning som ankommer på fordonsförvaltningscentralen.

55 §

Vid beskattning som avses i 54 § 1 mom. bevakar tullverkets tullombud statens fördel. Vid den bilbeskattning som ankommer på fordonsförvaltningscentralen bevakas statens fördel av skatteombudet vid Nylands läns-skatteverk.

58 §

Innan skatterättelse enligt 56 § eller efterbeskattning enligt 57 § 1 mom. verkställs skall den skattskyldige i mån av möjlighet beredas tillfälle att bli hörd.

59 §

Skatteförhöjning kan också påföras särskilt inom tre år efter det att fordonet har beskattats eller deklarationsskyldigheten har försumrats.

60 §

Om ett skattepliktigt fordon har tagits i bruk eller antecknats i registret och bilskatt inte har betalats på behörigt sätt eller om mera skatt borde uppbäras för fordonet, fastställer skattemyndigheten skattetillägg för den odebiterade skatten på det sätt som stadgas i lagen om skattetillägg och försenings-ränta (1556/1995).

61 §

Förfallodagen för skatt som påförts enligt 40 eller 41 § är 10 dagar efter räkningens datum.

62 §

På den skatt som är obetald efter förfalldagen skall förseningsränta betalas så som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

63 §

Om skatten inte har betalats på förfalldagen, skall den oavsett besvär utsökas jämte stadgad förseningsränta så som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningssvåg (367/1961) stadgar.

Har skatten inte betalats på förfalldagen, kan användningen av fordonet hindras. Användningen av fordonet kan hindras även i sådana fall då fordonet övergått till en annan ägare eller innehavare än den skattskyldige. Skattemyndigheten kan begära handräckning av polisen för hindrande av att fordonet används. Användningen av fordonet skall tillåtas om den skattskyldige eller någon annan än den skattskyldige betalt skatten. Användningen kan hindras trots att skatten på grund av att stadgade tidsfrister löpt ut inte längre kan indrivnas.

Vid behov kan det bestämmas att skattemyndigheten skall omhänderta fordonet tills beskattningen har verkställts och den debiterade skatten har betalats eller tills den tidsfrist som nämns i 36 § 2 mom. har löpt ut. Ett fordon som omhändertagits av skattemyndigheten kan antingen säljas på auktion, varvid tillämpas vad tullagen (1466/1994) stadgar om tullauktion, eller förstöras. Bilskatten betalas till staten sedan auktionskostnaderna och tull betalats. Fordonet kan registreras först när bilskatten är helt betald. Den som köper ett fordon på auktion betrak-

tas inte som en sådan förvärvare som avses i 4 § 2 mom.

67 §

Är saken av synnerlig vikt för sökanden, kan tullstyrelsen eller fordonsförvaltningscentralen på ansökan meddela förhandsavgörande om hur denna lag skall tillämpas vid beskattningen av hans fordon. Om ansökan gäller fastställande av beskattningsvärdet med stöd av 11 § 2 mom., meddelas förhandsavgörande dock endast i frågor där förhandsavgörande kan meddelas med stöd av Europeiska gemenskapens tullkodex.

I ansökan skall den fråga specificeras om vilken förhandsavgörande önskas och den utredning läggas fram som behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Förhandsavgörande meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter det år då avgörandet meddelades. Ett förhandsavgörande som har vunnit laga kraft skall, på yrkande av den som fått avgörandet, iakttas under den tid för vilken det har meddelats.

Ärenden som gäller förhandsavgörande skall i tullstyrelsen, fordonsförvaltningscentralen, länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen behandlas som brådskande.

69 §

Ändring i beslut som distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningscentralen fattat i ett ärende som gäller fastställande av skatt söks genom besvär hos länsrätten i Nylands län. I ett ärende som inte gäller fastställande av skatt söks ändring i distriktstullkammarens eller fordonsförvaltningscentralens beslut genom besvär hos tullstyrelsen. Besvär rätt på statens vägnar har tullombudet vid distriktstullkammaren eller det skatteombud som avses i 55 §. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall före utgången av besvärstiden tillställas den myndighet vars beslut överklagas. Om det beslut som överklagas har erhållits i elektronisk form eller i någon annan form som lämpar sig för automatisk databehandling, skall till besvärsskriften fogas en utskrift av beslutet i vanlig läsbar form.

Besvärstiden är tre år från ingången av kalenderåret efter det år då bilskatten fastställdes eller återbars, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När besvär anförs över distriktstullkammarens eller for-

donsförvaltningscentralens beslut om något annat än fastställande eller återbäring av skatt är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För tullombudet och skatteombudet är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

70 §

Distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningscentralen skall, då besvär anförts av tullombudet eller skatteombudet, bereda den skattskyldige samt, då besvär anförts av den skattskyldige, bereda tullombudet eller skatteombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov även genmäle.

Till den del skattemyndigheten anser att det yrkande som den skattskyldige framställer i sina besvär inte ger anledning att rätta beslutet skall skattemyndigheten avge utlåtande med anledning av besvären.

Tullombudets eller skatteombudets besvärsskrift och besvärsskrift enligt 3 mom. av den skattskyldige skall jämte bemötanden, genmälen och utlåtanden samt de övriga handlingar som uppkommit i ärendet utan dröjsmål sändas till länsrätten i Nylands län.

71 §

Besvärstillstånd kan beviljas, om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det på grund av ett uppenbart fel som inträffat i ärendet finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet eller

3) det föreligger vägande ekonomiska eller andra skäl att bevilja besvärstillstånd.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens utslag. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller länsrätten i Nylands län. Besvär rätt på statens vägnar har tullombudet vid tullstyrelsen. I fråga om beslut som fattats av fordonsförvaltningscentralen förs statens talan av skatteombudet vid Nylands länskatteverk.

72 §

I förhandsavgörande som tullstyrelsen eller fordonsförvaltningscentralen meddelat får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar. Besvärsmått på statens vägnar har i dessa fall tullombudet vid tullstyrelsen eller det skatteombud som avses i 55 §.

I beslut genom vilket bestäms att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

73 §

Har bils katt genom länsrättens utslag avlyfts eller nedsatts, skall distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningscentralen, oberoende av att ändring söks, betala den överbetalda skatten till den skattskyldige.

Har högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär som anförts av tullombudet eller skatteombudet ändrat länsrättens utslag, skall en kopia av högsta förvaltningsdomstolens utslag tillställas distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningscentralen, som utan dröjsmål skall debitera den skattskyldige det överbetalda beloppet.

74 a §

Vad som i denna lag stadgas om den skattskyldiges rättsskyddsmedel tillämpas också på andra än de som är skattskyldiga enligt 4 §.

78 §

Om tullombudet eller skatteombudet anser att den skattskyldige bör påföras skatt, skall distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningscentralen på begäran av ombudet fatta beslut i saken.

79 §

För tillsynen över att bils katten har betalats skall den som sköter fordonsregistreringsändringen, den som förrättar besiktning och polisen, om i registret eller i användning upptäcks ett fordon för vilket skatt uppenbarligen inte har betalats eller som i fråga om konstruktion, användningssyfte eller äganderätt har ändrats så att skatt eventuellt skall betalas för fordonet, anmäla därom till tullmyndigheten eller fordonsförvaltningscentra-

len.

Polisen kan bestämma att fordonet eller dess kännetecken genast skall tas i beslag. Detta skall i samband med den anmälan som avses i 1 mom. meddelas den behöriga skattemyndigheten, vilken beslutar om stadgandena i 63 § 3 mom. skall tillämpas på fordonet.

80 §

Skattemyndigheten har rätt att granska ett fordon eller förordna att fordon skall uppvisas för granskning hos den som sköter besiktning av fordon, varvid den sistnämnda skall lämna begärda uppgifter till skattemyndigheterna. Skattemyndigheten har också rätt att granska lokaliteter där fordon innehas eller hanteras. Skattemyndigheten har rätt att hejda ett fordon för att granska det.

84 §

Den som inte enligt detta kapitel har lämnat uppgifter eller företett material kan av tullstyrelsen eller fordonsförvaltningscentralen vid vite åläggas att fullgöra sin skyldighet.

86 §

Tullstyrelsen, skattestyrelsen eller fordonsförvaltningscentralen kan även bestämma att handlingar för statistiska eller vetenskapliga utredningar skall göras tillgängliga för personer eller myndigheter som bedriver forskning på området. Likaså kan länsrättens och högsta förvaltningsdomstolens beslut publiceras i oförändrad eller förkortad form, dock med utelämnande av parternas namn. Uppgifterna får inte lämnas vidare eller användas utan skattemyndighetens tillstånd för något annat syfte än det för vilket de har lämnats, om inte något annat stadgas.

89 §

Den som trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra den anmälningsskyldighet eller skyldighet att lämna uppgifter som stadgas i 4 § 2 mom., 35 § 2 mom., 46 § 1 mom. eller 51 § 3 mom., på något annat ställe i denna lag, eller i bils katteförordningen eller i skattemyndighetens beslut skall för *bils katteför-*

seelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den _____ 199 .
Stadgandena i 3 § 1 mom. om byte av
kaross tillämpas inte på fordon beträffande

vilka anmälan om ändringen har gjorts innan
lagen träder i kraft till den som sköter be-
siktning av fordon.

Lagens 25 och 25 a §§ tillämpas på fordon
för vilka bilskattedeklaration görs den 5 de-
cember 1996 eller därefter.

Helsingfors den 5 december 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Alho

Lag

om ändring av bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs 8 § 3 mom. bilskattelagen av den 29 december 1994 (1482/94),
ändras 3 § 1 mom., 7 § 4 mom., den finska språkdräkten i 8 § 1 mom., 9 §, 14 § 2 mom.,
 21 § 1 mom., 25 § 1 mom., 27 § 1 mom., 30 och 31 §§, 33 §, 35 § 1 mom. 5, 6 och 7
 punkten och 2 mom., 40 § 1 mom., 46 § 1 mom., 47 § 1, 2 och 4 mom., 50 § 1 och
 3 mom., 51 § 3 och 4 mom., 52 § 1 mom., 53—55, 58 och 60 §§, 61 § 1 mom., 62, 63 och
 67 §§, 69 § 1 och 2 mom., 70 § 1, 3 och 4 mom., 71 § 2 och 4 mom., 72, 73, 78—80 och
 84 §§, 86 § 3 mom. och 89 § 2 mom. samt
fogas till 13 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 22 a och 25 a §§, till 26 § ett nytt 2 mom.,
 till 27 § ett nytt 3 mom., till 29 § ett nytt 2 mom., till 32 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny
 34 a §, till 35 § 1 mom. nya 8 och 9 punkter, till 43 § ett nytt 3 mom., till 59 § ett nytt
 3 mom. och till lagen en ny 74 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Ett tidigare i landet registrerat fordon skall beskattas på nytt såsom ett fordon som tas i bruk eller registreras första gången, om det tas i bruk sedan minst 50 procent av delarna i fordonet har bytts ut. Har ett fordon importerats begagnat, beskattas det på nytt, om minst 25 procent av dess delar byts ut. Trafikministeriet bestämmer hur den procentuella andelen skall beräknas.

Föreslagen lydelse

3 §

För ett fordon som tidigare har beskattats såsom nytt skall skatt betalas på nytt såsom för ett fordon som tas i bruk eller registreras första gången, om det används sedan minst 50 procent av delarna i fordonet har bytts ut. Ett fordon som har beskattats såsom ett fordon som tagits i bruk utomlands eller importerats begagnat skall beskattas på nytt, om minst 25 procent av delarna i fordonet byts ut. Om karossen i ett fordon som är utrustat med självbärande kaross byts ut, beskattas fordonet dock alltid på nytt. Om det vid den tidpunkt då bilskattedeklarationen avges dock har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket fordonet tillverkades, beskattas det på nytt först när minst 50 procent av delarna i fordonet byts ut. Härvid tillämpas dock inte vad som ovan i detta moment sägs om byte av fordonets kaross. Har ett fordon importerats begagnat innan denna lag trädde i kraft, beskattas det på nytt först när minst 50 procent av delarna eller den självbärande karossen byts ut. Vederbörande ministerium bestämmer hur den procentuella andelen skall beräknas.

7 §

Denna paragraf tillämpas inte på fordon för vilka skattedeklaration avges när minst 25 år har förflutit från utgången av tillverkningsåret.

Denna paragraf tillämpas inte på fordon, med undantag för motorcyklar, för vilka skattedeklaration avges när minst 25 år har förflutit från utgången av tillverkningsåret.

Gällande lydelse

8 §

Skatten på motorcyklar bestäms enligt motorns cylindervolym utgående från motorcykelns beskattningsvärde som följer:

Motorns cylindervolym i kubikcentimeter	Skatt i procent av motorcykelns beskattningsvärde
högst 130	20 procent
131—255	30 "
256—355	40 "
356—505	50 "
506—755	60 "
756 eller mera	70 "

Om det när en motorcykel utlämnas från tullkontroll har förflutit minst 25 år från utgången av det år under vilket den tillverkades, betalas skatt enligt motorns cylindervolym så att skatten är 30 procent av den skatt som beräknas enligt grunderna i 1 mom.

9 §

Om bilskattedeklaration avges när mer än ett år förflutit från tillverkningen av ett annat fordon än ett sådant som importerats begagnat, höjs den skatt som skall betalas enligt 6 eller 8 § med 20 procent. På samma sätt förfars, om bilskattedeklaration avges för ett i landet fabriksmässigt tillverkat fordon när mer än ett år förflutit från tillverkningen.

13 §

Föreslagen lydelse

8 §

Skatten på motorcyklar bestäms enligt motorns cylindervolym utgående från motorcykelns beskattningsvärde som följer:

Motorns cylindervolym i kubikcentimeter	Skatt i procent av motorcykelns beskattningsvärde, %
högst 130	20
131—255	30
256—355	40
356—505	50
506—755	60
756 eller mera	70

(3 mom. upphävs)

9 §

Om bilskattedeklaration avges när mer än ett år har förflutit från utgången av tillverkningsmånaden för ett annat fordon än ett sådant som importerats begagnat, höjs den skatt som skall betalas enligt 6 eller 8 § med 20 procent. På samma sätt förfars, om bilskattedeklaration avges för ett i landet fabriksmässigt tillverkat fordon när mer än ett år har förflutit från tillverkningsmånaden.

Om ett fordon, för vilket skatt har uppburits, före ibruktagandet eller registreringen har ändrats så, att för det vid tidpunkten för registreringen borde betalas mera skatt än vad som har uppburits, fastställs den skatt som ytterligare skall uppbäras för fordonet genom att som grund för beskattningsvärdet används det beskattningsvärde enligt vilket fordonet först har beskattats. På samma sätt skall förfaras vid tillämpning av 48 §. När skatten fastställs skall den skatt som redan betalats för fordonet beaktas såsom avdrag.

14 §

Fordonsförvaltningen verkställer debitering som avses i 1 mom.

Fordonsförvaltningscentralen verkställer debitering som avses i 1 mom. när ett registrerat fordon ändras.

Gällande lydelse

21 §

Fria från bilskatt är, på de villkor som stadgas genom förordning, räddningsbilar, ambulanser, invalidtaxi, veterinärbilar, lastbilar, sådana likbilar som används enbart för transport av lik och blomsteruppsättningar som hör till begravningsverksamheten. Fria från bilskatt är på de villkor som stadgas genom förordning också husbilar vars egenmassa är minst 1 875 kilogram och bussar vars egenmassa är minst 1875 kilogram.

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 50 000 mark, förutsatt

1) att han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) att fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk och,

3) om den inflyttande tidigare skattefritt har infört ett fordon, att den för skattefri överlåtelse av fordonet stadgade eller bestämda tidsbegränsningen har utgått före inflyttningen till Finland.

Föreslagen lydelse

21 §

Fria från bilskatt är, på de villkor som stadgas genom förordning, räddningsbilar, ambulanser, invalidtaxi, veterinärbilar, lastbilar, sådana likbilar som används enbart för transport av lik och blomsteruppsättningar som hör till begravningsverksamheten *samt för tävlingsändamål särskilt byggda bilar som används enbart på slutna områden och inte registreras*. Fria från bilskatt är på de villkor som stadgas genom förordning också husbilar vars egenmassa är minst 1 875 kilogram.

22 a §

Fordon som kommer att användas och innehålls av Europeiska gemenskapernas organ i Finland samt deras anställda som kommer till Finland men är stadigvarande bosatta någon annanstans än i Finland är undantagna från skatt.

På de fordon som nämns i 1 mom. tillämpas 22 § 2 och 3 mom.

25 §

Om en person som flyttar till Finland för med sig ett till det personliga hushållet hörande skattepliktigt fordon, nedsätts skatten för detta fordon med högst 65 000 mark, förutsatt

1) att han omedelbart före inflyttningen har vistats utomlands under minst ett år utan avbrott,

2) att fordonet under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i den inflyttandes eller dennes makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i den inflyttandes bruk och

3) om den inflyttande tidigare skattefritt har infört ett fordon, att den för skattefri överlåtelse av fordonet stadgade eller bestämda tidsbegränsningen har utgått före inflyttningen till Finland.

25 a §

När skatt fastställs med stöd av 25 § är beskattningsvärdet på ett motsvarande nytt fordon 45 procent av det allmänna minutförsäljningspriset i Finland på ett motsvarande eller närmast motsvarande fordon, om den

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

skattskyldige inte kräver att ett annat i denna lag stadgat förfarande för bestämmande av värdet skall iaktas och presenterar den utredning gällande det som behövs för fastställande av skatten.

26 §

Som studier som avses i 25 § betraktas studier som förbereder för en prestation som hör till ett universitets eller någon annan läroanstalts examensprogram samt praktik i anslutning därtill, om inte verksamheten skall betraktas som självständig forskningsverksamhet. Vid bedömningen av ändamålet med vistelsen beaktas en tid om ett år före inflyttningen. En tidsperiod under vilken den som vistas utomlands både bedriver studier och arbetar i förvärvssyfte betraktas vid tillämpningen av denna paragraf som studier.

27 §

Ett fordon som med stöd av 25 § har införts till landet skattefritt får inte utan att det nedsatta skattebeloppet har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller upplåtas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttandes familj förrän fordonet har varit i den inflyttandes eller hans makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk under minst tre år, varav dock minst ett år i Finland.

27 §

Ett fordon som införts i samband med flyttning till landet och för vilket nedsättning av skatt eller skattefrihet har beviljats med stöd av 25 § får inte utan att skatten har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller upplåtas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttades familj förrän fordonet har varit i den inflyttades eller makens ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk under minst tre år, varav dock minst ett år i Finland.

Som användningstid betraktas inte den tid som fordonet före flyttningen har funnits på friområde eller någon annanstans i landet eller som fordonet efter flyttningen är någon annanstans än i Finland.

29 §

Utan hinder av vad som sägs i 1 mom. kan den som har beviljats nedsättning av skatt med stöd av 28 § en kort tid vara införd i fordonsregistret som ägare till eller innehavare av flera än en för yrkesmässig trafik registrerad bil per trafik tillstånd, om detta är nödvändigt på grund av service eller reparation av bilen. Om flera än en för yr-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §

Om ett fordon, för vilket bils katt har uppburits enligt denna lag, har avregistrerats och sedan registreras på nytt i Finland, uppbärs bils katt bara till den del som dess belopp överstiger den tidigare uppburna skatt för fordonet som inte har återburits eller nedsatts.

Fordonsförvaltningen verkställer debitering som avses i 1 mom.

31 §

Ett fordon som med stöd av 2 § 2 mom. temporärt har införts till landet får inte säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlätas och inte heller överlämnas för att begagnas av en person som är stadigvarande bosatt i Finland.

32 §

33 §

Med en persons stadigvarande boningsort avses den ort där personen bor under minst 185 dagar per kalenderår, beräknat enligt sådan personlig, yrkesmässig och annan an-

30 §

Om ett fordon, för vilket bils katt har uppburits enligt denna lag eller lagen om bil- och motorcykelskatt (482/1967) och som har avregistrerats, registreras eller borde registreras på nytt i Finland, uppbärs bils katt bara till den del som dess belopp överstiger den tidigare uppburna skatt för fordonet som inte har återburits eller nedsatts. Valutakursändringar och ändringar i skattegrunderna beaktas inte när denna paragraf tillämpas.

Fordonsförvaltningscentralen verkställer debitering som avses i 1 mom.

31 §

Ett fordon som med stöd av 2 § 2 mom. temporärt har införts till landet får inte säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlätas och inte heller överlämnas för att begagnas av en person som är stadigvarande bosatt i Finland, om inte bils katt har betalats för fordonet eller skattskyldigheten har överförs på det sätt som stadgas i 4 §.

Ett fordon kan utan hinder av 1 mom. överlätas till ett försäkringsbolag på grund av att det skadats. Ett sådant fordon kan dock inte tas i bruk eller registreras i Finland, om inte den som tar i bruk eller registrerar fordonet betalar bils katt för det.

Om tiden har förlängts med stöd av 1 mom., uppbärs ingen skatt för fordonet under denna tid, trots att den person som fört in fordonet till landet under denna tid skall anses ha blivit stadigvarande bosatt i Finland med stöd av denna lag. När tiden går ut skall 36 § tillämpas på fordonet.

33 §

Med en persons stadigvarande boningsort avses den ort där personen bor under minst 185 dagar per kalenderår, beräknat enligt sådan personlig, yrkesmässig och annan an-

Gällande lydelse

knytning som han har till orten. Om en person vistas på orter i två eller flera stater, skall som hans stadigvarande boningsort betraktas den ort dit han av personliga orsaker återkommer regelbundet.

Den stadigvarande boningsorten skall inte anses ha förändrats för en person som vistas i Finland eller i något annat land på grund av studier vid universitet eller någon annan läroanstalt.

Föreslagen lydelse

knytning som han har till orten.

Om en person vistas på orter i två eller flera stater, skall som hans stadigvarande boningsort betraktas den ort dit han av personliga orsaker återkommer regelbundet. *Vid bedömningen av vad som är personliga orsaker kan även arbetets art och varaktighet samt andra särskilda omständigheter beaktas. Skattemyndigheten kan på de villkor den bestämmer för högst ett år åt gången meddela ett beslut om i vilken stat personens bosättningsort skall anses vara belägen enligt framställda utredningar.*

Den stadigvarande boningsorten skall inte anses ha förändrats för en person som vistas i Finland eller i något annat land på grund av studier vid universitet eller någon annan läroanstalt.

34 a §

Vad som i denna lag stadgas om skattefri användning av ett fordon som införs för eget bruk, tillämpas även på ett fordon som är registrerat någon annanstans än i Finland och som någon annan än en i landet stadigvarande bosatt person inför till landet för att användas i företagsverksamhet som bedrivs av ett företag som inte finns i Finland. Den maximala användningstiden i Finland är härvid dock sju månader. Detsamma gäller användningen av en bil i Finland i anslutning till verksamhet som bedrivs av en internationell organisation eller en annan sammanslutning som finns någon annanstans än i Finland.

35 §

Skatt skall inte betalas, om

5) ett fordon utan att det i Finland registreras för trafik används endast för att i utförelsesyfte flyttas från överlåtelseorten till utförelselorten eller om det antecknas i exportregistret och används för ovan avsedd flyttning *under högst 60 dagar,*

6) ett utomlands registrerat fordon tempo-

5) ett fordon utan att det i Finland registreras för trafik används endast för att i utförelsesyfte flyttas från överlåtelseorten till utförelselorten eller om det antecknats i exportregistret och används för ovan avsedd flyttning *eller om en bil som är införd i exportregistret används tillfälligt i Finland av skäl som skall betraktas som tvingande eller för en sedvanlig semesterresa eller för en därmed jämförbar kortare vistelse, dock inte under den månad som omedelbart följer på flyttningen från landet eller omedelbart föregår flyttningen till landet,*

6) ett utomlands registrerat fordon tempo-

Gällande lydelse

rärt förs in till landet för högst 30 dagar enbart för tävlingsändamål och därefter förs ur landet *eller*

7) ett fordon som inte registreras i Finland förses med transportskyltar och används enbart för tävlingsändamål under en sammanhängande tid av högst sju dagar.

Föreslagen lydelse

rärt förs in till landet för högst 30 dagar enbart för tävlingsändamål och därefter förs ur landet,

7) ett fordon som inte registreras i Finland förses med transportskyltar och används enbart för tävlingsändamål under en sammanhängande tid av högst sju dagar,

8) ett fordon försedd med provnummerskyltar förflyttas, medan den som fått ett provnummerintyg eller hans företrädare finns i fordonet, i ett syfte som direkt hänför sig till ett försök som gäller forskning eller produktutveckling i fråga om det fordon som tillhör den som erhållit provnummerintyg eller i fråga om dess anordningar, till provkörning av fordonet för att säkerställa att det fungerar tekniskt eller till kortvarig förevisning av fordonet i försäljningssyfte för en köpare som är stadigvarande bosatt någon annanstans än i Finland, eller till annan förflyttning som står i direkt samband med tillverkning, utrustande för försäljning, export, reparation eller besiktning av fordonet, eller

9) en studerande som avses i 33 § 2 mom. och som har vistats utomlands minst 185 dagar per kalenderår här tillfälligt använder ett fordon som är registrerat någon annanstans än i Finland av skäl som med beaktande av omständigheterna skall betraktas som tvingande, för en sedvanlig semesterresa eller för en därmed jämförbar kortare vistelse.

I andra fall än sådana som avses i 2 § 2 mom. skall temporär införsel och tillfällig användning omedelbart anmälas till skattemyndigheten. I fråga om användning enligt 1 mom. görs ingen anmälan i ett fall som avses i 2 punkten; i ett fall som avses i 5 punkten skall bara vid utförseln av fordonet anmälan göras till tullmyndigheten på gränsövergångsstället och i ett fall som avses i 7 punkten anmäls bara det första ibruktagandet av fordonet. Skattemyndigheten kan uppställa andra villkor och begränsningar för användning som avses i 1 mom. *eller i enstaka fall av särskilda skäl ge en registrerad skattskyldig rätt även till annan tillfällig skattefri användning än sådan som avses i denna paragraf.*

I andra fall än sådana som avses i 2 § 2 mom. skall temporär införsel och tillfällig användning omedelbart anmälas till skattemyndigheten. I fråga om användning enligt 1 mom. görs ingen anmälan i ett fall som avses i 2 punkten; i ett fall som avses i 5 punkten skall bara vid utförseln av fordonet anmälan göras till tullmyndigheten på gränsövergångsstället och i ett fall som avses i 7 punkten anmäls bara det första ibruktagandet av fordonet. Skattemyndigheten kan uppställa andra villkor och begränsningar för användning som avses i 1 mom.

40 §

Ett fordon beträffande vilket en registrerad skattskyldig har gjort förhandsanmälan till

40 §

Ett fordon som en registrerad skattskyldig anmäler till registret får registreras för an-

Gällande lydelse

fordonsregistret får registreras för användning i trafik utan skattemyndighetens tillstånd som avses i 38 §. Ett fordon får antecknas i registret för användning i trafik även innan en registrerad skattskyldig har avgett bilskattedecklaration.

Föreslagen lydelse

vändning i trafik utan skattemyndighetens tillstånd som avses i 38 §. Ett fordon får antecknas i registret för användning i trafik även innan en registrerad skattskyldig har avgett bilskattedecklaration.

43 §

Om en registrerad skattskyldig har betalat bilskatt för ett fordon som inte har registrerats eller tagits i bruk i Finland, kan skatten på ansökan återbäras till denne förutsatt att fordonet inte har överlämnats till en konsument som är varaktigt bosatt i Finland. Om fordonet därefter anmäls eller borde anmälas för beskattning, uppbärs skatten förhöjd med 30 procent.

46 §

Har konstruktionen, äganderätten eller användningssyftet i fråga om ett fordon som enligt denna lag är skattefritt eller berättigar till nedsatt skatt ändrats så att fordonet eller dess användningssyfte inte längre motsvarar förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt, är den som ägde fordonet då konstruktionen eller användningssyftet ändrades skyldig att inom en månad göra anmälan om detta till fordonsförvaltningen. Anmälan skall göras också i alla de fall då fordonet har beskattats lindrigare än vad som stadgas i 6 § 1 mom., 21 § eller någon annanstans i denna lag, om förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt på grund av ändringen av konstruktionen eller användningssyftet helt eller delvis upphör. Anmälan skall också göras om fordon som avses i 28 eller 51 §.

46 §

Har konstruktionen, äganderätten eller användningssyftet i fråga om ett fordon som enligt denna lag är skattefritt eller berättigar till nedsatt skatt ändrats så att fordonet eller dess användningssyfte inte längre motsvarar förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt, är den som ägde fordonet då konstruktionen eller användningssyftet ändrades skyldig att inom en månad göra anmälan om detta till *fordonsförvaltningscentralen*. Anmälan skall göras också i alla de fall då fordonet har beskattats lindrigare än vad som stadgas i 6 § 1 mom., 21 § eller någon annanstans i denna lag, om förutsättningarna för skattefrihet eller nedsatt skatt på grund av ändringen av konstruktionen eller användningssyftet helt eller delvis upphör. Anmälan skall också göras om fordon som avses i 28 eller 51 §.

47 §

Om ett fordon för vilket skatt inte skall betalas enligt denna lag eller för vilket nedsatt skatt skall betalas anmäls eller borde anmälas för registrering såsom något annat fordon än ett som är skattefritt enligt denna lag eller som beskattas enligt en lägre skattesats än enligt 6 § 1 mom., skall bilskatten av fordonsförvaltningen påföras den som är skattskyldig enligt 4 § 4 mom.

Om ett fordon som berättigar till nedsatt

47 §

Om ett fordon för vilket skatt inte skall betalas enligt denna lag eller för vilket nedsatt skatt skall betalas anmäls eller borde anmälas för registrering såsom något annat fordon än ett som är skattefritt enligt denna lag eller som beskattas enligt en lägre skattesats än enligt 6 § 1 mom., skall bilskatten av *fordonsförvaltningscentralen* påföras den som är skattskyldig enligt 4 § 4 mom.

Om ett fordon som berättigar till nedsatt

Gällande lydelse

skatt enligt 28 § 1 mom. anmäls eller borde anmälas till fordonregistret för annan användning än sådan som berättigar till nedsatt skatt enligt de nämnda lagrummen, skall bilskatten av fordonförvaltningen påföras den ägare som har använt fordonet så som stadgas i 28 § eller hans rättsinnehavare.

Innan skatten debiteras, skall fordonförvaltningen bereda den betalningsskyldige tillfälle att ge utredning i saken. Om den betalningsskyldige inte inom en utsatt skälig tid har gett utredning, skall fordonförvaltningen debitera skatten.

50 §

Om tullverket har uppburit skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer nedsätta eller helt avlyfta sådan bil- och motorcykel-skatt, dröjsmålsränta, restavgift samt ränta med anledning av uppskov som betalats eller skall betalas. Om fordonförvaltningen har påfört skatten, avgör skattestyrelsen ansökan.

Om tullverket har debiterat skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som finansministeriet bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatten. Skattestyrelsen kan bevilja uppskov med betalningen av skatt som fordonförvaltningen debiterat. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovsärendet. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut på ansökan.

51 §

Den som med stöd av 1 eller 2 mom. återfått skatt, skall, om fordonet överläts för något annat än i 1 eller 2 mom. avsett bruk, betala i denna lag avsedd skatt och anmäla överlåtelsen till fordonförvaltningen med iakttagande av 46 §.

Fordonförvaltningen skall efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 mom. debitera fordonets överlåtare skatten, varvid 47 och 48 §§ skall iakttagas i tillämpliga delar.

Föreslagen lydelse

skatt enligt 28 § 1 mom. anmäls eller borde anmälas till fordonregistret för annan användning än sådan som berättigar till nedsatt skatt enligt de nämnda lagrummen, skall bilskatten av *fordonsförvaltningscentralen* påföras den ägare som har använt fordonet så som stadgas i 28 § eller hans rättsinnehavare.

Innan skatten debiteras, skall *fordonsförvaltningscentralen* bereda den skattskyldige tillfälle att ge utredning i saken. Om den betalningsskyldige inte inom en utsatt skälig tid har gett utredning, skall *fordonsförvaltningscentralen* debitera skatten.

50 §

Om tullverket *skall uppbara eller* har uppburit skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor den bestämmer nedsätta eller helt avlyfta sådana bilskatter, *förseningsräntor, skattetillägg*, dröjsmålsräntor, restavgifter samt räntor med anledning av uppskov som betalats eller skall betalas. *Om fordonförvaltningscentralen skall påföra eller* har påfört skatten, avgör skattestyrelsen ansökan.

Om tullverket har debiterat skatt, kan tullstyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som vederbörande ministerium bestämmer bevilja uppskov med betalningen av skatten. Skattestyrelsen kan bevilja uppskov med betalningen av skatt som *fordonsförvaltningscentralen* debiterat. Vederbörande ministerium kan överta avgörandet av ett uppskovsärendet. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut med anledning av ansökan.

Den som med stöd av 1 eller 2 mom. återfått skatt, skall, om fordonet överläts för något annat än i 1 eller 2 mom. avsett bruk, betala i denna lag avsedd skatt och anmäla överlåtelsen till *fordonsförvaltningscentralen* med iakttagande av 46 §.

Fordonförvaltningscentralen skall efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 mom. påföra fordonets överlåtare skatten, varvid 47 och 48 §§ skall iakttagas i tillämpliga delar.

Gällande lydelse

52 §

Har användningen av ett fordon hindrats med stöd av denna lag, kan den distriktstullkammare som påfört skatten eller fordonsförvaltningen, på ansökan och på de villkor som den bestämmer, av särskilda skäl för en bestämd tid eller helt återkalla sitt beslut om hindrande av att fordonet används. Ansökan kan göras av den som är ägare eller innehavare av fordonet.

53 §

Om den skatt som uppburits för ett fordon har återburits med stöd av 50 eller 51 §§, nedsätts inte på grund härav beloppet av den mervärdesskatt som betalats på bilskatten.

54 §

Den bilbeskattning som skall verkställas innan ett fordon första gången registreras eller tas i bruk ankommer på tullverket. Tullstyrelsen beslutar om den interna fördelningen av befogenheter inom tullverket.

Fordonsförvaltningen ombesörjer sådan bilbeskattning som efter den första registreringen eller det första ibruktagandet av ett fordon skall verkställas på grund av ändring av fordonets konstruktion eller användnings-syfte eller äganderätten till fordonet.

Den allmänna ledningen av och tillsynen över bilbeskattningen ankommer på tullstyrelsen. Skattestyrelsen ombesörjer dock den allmänna ledningen av och tillsynen över den bilbeskattning som ankommer på fordonsförvaltningen.

55 §

Vid beskattning som avses i 54 § 1 mom. bevakar tullverkets tullombud statens fördel.

Föreslagen lydelse

52 §

Har användningen av ett fordon hindrats med stöd av denna lag, kan den distriktstullkammare som påfört skatten eller *fordonsförvaltningscentralen*, på ansökan och på de villkor som den bestämmer, av särskilda skäl för en bestämd tid eller helt återkalla sitt beslut om hindrande av att fordonet används. Ansökan kan göras av den som är äger eller innehar fordonet.

53 §

Om *befrielse har beviljats från* den skatt som uppburits för ett fordon *eller om skatten* har återburits med stöd av 50 eller 51 §, nedsätts inte på grund härav beloppet av den mervärdesskatt som *skall betalas eller har* betalats på bilskatten.

Om den mervärdesskatt som uppburits för bilskatten har kunnat avdras eller fås som återbäring med stöd av mervärdesskattelagen, återbärs den inte på grund av ändrings-sökande gällande bilskatt och inte heller på någon annan grund.

54 §

Den bilbeskattning som skall verkställas innan ett fordon första gången registreras eller tas i bruk ankommer på tullverket. *Tullverket sköter också debiteringen av skatt i fall som avses i 22, 22 a, 27 och 36 §§.* Tullstyrelsen beslutar om den interna fördelningen av befogenheter inom tullverket.

Fordonsförvaltningscentralen ombesörjer i *andra fall än de som nämns i 1 mom.* sådan bilbeskattning som efter den första registreringen eller det första ibruktagandet av ett fordon skall verkställas på grund av ändring av fordonets konstruktion eller användnings-syfte eller äganderätten till fordonet samt skattens debitering med stöd av 3 §.

Den allmänna ledningen av och tillsynen över bilbeskattningen ankommer på tullstyrelsen. Skattestyrelsen ombesörjer dock den allmänna ledningen av och tillsynen över den bilbeskattning som ankommer på *fordonsförvaltningscentralen*.

55 §

Vid beskattning som avses i 54 § 1 mom. bevakar tullverkets tullombud statens fördel.

Gällande lydelse

Vid den bilbeskattning som ankommer på fordonsförvaltningen bevakas statens fördel av statsombudet vid Nylands länskatteverk.

58 §

Innan skatterättelse enligt 56 § eller efterbeskattning enligt 57 § 1 mom. verkställs skall den skattskyldige beredas tillfälle att bli hörd.

Föreslagen lydelse

Vid den bilbeskattning som ankommer på *fordonsförvaltningscentralen* bevakas statens fördel av skatteombudet vid Nylands länskatteverk.

58 §

Innan skatterättelse enligt 56 § eller efterbeskattning enligt 57 § 1 mom. verkställs skall den skattskyldige *i mån av möjlighet* beredas tillfälle att bli hörd.

59 §

Skatteförhöjning kan också påföras särskilt inom tre år efter det att fordonet har beskattats eller deklarationsskyldigheten har försummat.

60 §

Om ett skattepliktigt fordon har tagits i bruk eller antecknats i registret och bilskatt inte har betalats på behörigt sätt eller om fordonet borde ha beskattats enligt strängare grunder, fastställs skattetillägg för den odebiterade skatten.

I skattetillägg påförs en mark för varje fullt belopp av etthundra mark för varje kalendermånad från ingången av den månad inom vilken skatten borde ha betalats till utgången av månaden före den förfallodag som sätts ut för skatten.

Skattetillägg påförs inte för skatteförhöjning.

60 §

Om ett skattepliktigt fordon har tagits i bruk eller antecknats i registret och bilskatt inte har betalats på behörigt sätt eller om *mera skatt borde uppbäras för fordonet, fastställer skattemyndigheten skattetillägg för den odebiterade skatten på det sätt som stadgas i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).*

61 §

Förfallodagen för skatt som påförts enligt 40 eller 41 §§ är 10 dagar efter dagen för beskattningsbeslutet.

61 §

Förfallodagen för skatt som påförts enligt 40 eller 41 § är 10 dagar efter räkningens datum.

62 §

På den skatt som är obetald efter förfalldagen skall dröjsmålsränta och restavgift betalas på det sätt som stadgas om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/76).

62 §

På den skatt som är obetald efter förfalldagen skall *förseningsränta betalas så* som stadgas *i lagen om skattetillägg och förseningsränta.*

63 §

Om skatten inte har betalats på förfalldagen, skall den oavsett besvär utsökas jämte stadgad dröjsmålsränta och restavgift så som lagen om indrivning av skatter och avgifter i

63 §

Om skatten inte har betalats på förfalldagen, skall den oavsett besvär utsökas jämte stadgad *förseningsränta* så som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsök-

Gällande lydelse

utsökningsväg (367/61) stadgar.

Har skatten inte betalats på förfallodagen, kan användningen av fordonet hindras. Användningen av fordonet kan hindras även i sådana fall då fordonet övergått till en annan ägare eller innehavare än den skattskyldige. Skattemyndigheten kan begära handräckning av polisen för hindrande av att fordonet används. Användningen av fordonet skall tillåts om den skattskyldige eller annan ha betalt skatten.

Vid behov kan det bestämmas att skattemyndigheten skall omhändertaga fordonet tills beskattningen har verkställts och den debiterade skatten har betalats eller tills den tidsfrist som nämns i 36 § 2 mom. har löpt ut. Ett fordon som omhändertagits av skattemyndigheten kan antingen säljas på auktion, varvid tillämpas vad som i tullagen (/) stadgas om tullauktion, eller förstöras. Bilskatten betalas till staten sedan auktionskostnaderna och tull betalats. Fordonet kan registreras först när bilskatten är helt betald.

67 §

Är saken av synnerlig vikt för sökanden, kan tullstyrelsen eller fordonsförvaltningen på ansökan meddela förhandsbesked om hur bilskattelagen skall tillämpas vid beskattningen av hans fordon.

I ansökan skall den fråga specificeras om vilken förhandsbesked önskas och den utredning läggas fram som behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Förhandsbesked meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter det år då beskedet meddelades. Ett förhandsbesked som har vunnit laga kraft skall, på yrkande av den som har fått beskedet, iaktas under den tid för vilken det har meddelats.

Ärenden som gäller förhandsbesked skall i

Föreslagen lydelse

ningsväg (367/1961) stadgar.

Har skatten inte betalats på förfallodagen, kan användningen av fordonet hindras. Användningen av fordonet kan hindras även i sådana fall då fordonet övergått till en annan ägare eller innehavare än den skattskyldige. Skattemyndigheten kan begära handräckning av polisen för hindrande av att fordonet används. Användningen av fordonet skall tillåtas om den skattskyldige eller någon annan än den skattskyldige betalt skatten. *Användningen kan hindras trots att skatten på grund av att stadgade tidsfrister löpt ut inte längre kan indrivras.*

Vid behov kan det bestämmas att skattemyndigheten skall omhändertaga fordonet tills beskattningen har verkställts och den debiterade skatten har betalats eller tills den tidsfrist som nämns i 36 § 2 mom. har löpt ut. Ett fordon som omhändertagits av skattemyndigheten kan antingen säljas på auktion, varvid tillämpas vad tullagen (1466/1994) stadgar om tullauktion, eller förstöras. Bilskatten betalas till staten sedan auktionskostnaderna och tull betalats. Fordonet kan registreras först när bilskatten är helt betald. *Den som köper ett fordon på auktion betraktas inte som en sådan förvärvare som avses i 4 § 2 mom.*

67 §

Är saken av synnerlig vikt för sökanden, kan tullstyrelsen eller *fordonsförvaltningscentralen* på ansökan meddela *förhandsavgörande* om hur denna lag skall tillämpas vid beskattningen av hans fordon. *Om ansökan gäller fastställande av beskattningsvärdet med stöd av 11 § 2 mom., meddelas förhandsavgörande dock endast i frågor där förhandsavgörande kan meddelas med stöd av Europeiska gemenskapens tullkodex.*

I ansökan skall den fråga specificeras om vilken *förhandsavgörande* önskas och den utredning läggas fram som behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Förhandsavgörande meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter det år då avgörandet meddelades. Ett *förhandsavgörande* som har vunnit laga kraft skall, på yrkande av den som fått avgörandet, iaktas under den tid för vilken det har meddelats.

Ärenden som gäller *förhandsavgörande*

Gällande lydelse

tullstyrelsen, fordonsförvaltningen, länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen behandlas som brådskande.

69 §

Ändring i beslut som distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningen fattat med stöd av denna lag söks genom besvär hos länsrätten i Nylands län. Besvärsmått på statens vägnar har tullombudet vid distriktstullkammaren eller det statsombud som avses i 55 §. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall före utgången av besvärstiden tillställas den myndighet som verkställt beskattningen. Om det beslut som överklagas har erhållits i elektronisk form eller i någon annan form som lämpar sig för automatisk databehandling, skall till besvärsskriften fogas en utskrift av beslutet i vanlig läsbar form.

Besvärstiden är tre år från ingången av kalenderåret efter det år då bilskatten fastställdes eller bestämts att återbäras, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När besvär anföras över distriktstullkammarens eller fordonsförvaltningens beslut om något annat än fastställande eller återbäring av skatt är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För tullombudet och statsombudet är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

70 §

Distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningen skall, då besvär anförts av tull- eller statsombudet, bereda den skattskyldige samt, då besvär anförts av den skattskyldige, bereda tullombudet eller statsombudet tillfälle att avge bemötande och vid behov även gemäle.

Till den del som skattemyndigheten anser att det yrkande som den skattskyldige framställer i sina besvär inte ger anledning att rätta beslutet skall skattemyndigheten avge utlåtande med anledning av besvåren och bereda den skattskyldige tillfälle att bemöta utlåtandet inom utsatt tid.

Föreslagen lydelse

skall i tullstyrelsen, *fordonsförvaltningscentralen*, länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen behandlas som brådskande.

69 §

Ändring i beslut som distriktstullkammaren eller *fordonsförvaltningscentralen* fattat i ett ärende som gäller fastställande av skatt söks genom besvär hos länsrätten i Nylands län. I ett ärende som inte gäller fastställande av skatt söks ändring i distriktstullkammarens eller *fordonsförvaltningscentralens* beslut genom besvär hos tullstyrelsen. Besvärsmått på statens vägnar har tullombudet vid distriktstullkammaren eller det *skatteombud* som avses i 55 §. Ändring skall sökas skriftligen, och besvärsskriften skall före utgången av besvärstiden tillställas den myndighet vars beslut överklagas. Om det beslut som överklagas har erhållits i elektronisk form eller i någon annan form som lämpar sig för automatisk databehandling, skall till besvärsskriften fogas en utskrift av beslutet i vanlig läsbar form.

Besvärstiden är tre år från ingången av kalenderåret efter det år då bilskatten fastställdes eller återbäras, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När besvär anföras över distriktstullkammarens eller *fordonsförvaltningscentralens* beslut om något annat än fastställande eller återbäring av skatt är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För tullombudet och *skatteombudet* är besvärstiden 30 dagar från det att beslutet fattades.

70 §

Distriktstullkammaren eller *fordonsförvaltningscentralen* skall, då besvär anförts av *tullombudet* eller *skatteombudet*, bereda den skattskyldige samt, då besvär anförts av den skattskyldige, bereda tullombudet eller *skatteombudet* tillfälle att avge bemötande och vid behov även gemäle.

Till den del skattemyndigheten anser att det yrkande som den skattskyldige framställer i sina besvär inte ger anledning att rätta beslutet skall skattemyndigheten avge utlåtande med anledning av besvåren.

Gällande lydelse

Tull- eller statsombudets besvärsskrift och besvärsskrift enligt 3 mom. av den skattskyldige skall jämte bemötanden, genmälen och utlåtanden samt de övriga handlingar som uppkommit i ärendet utan dröjsmål sändas till länsrätten i Nylands län.

71 §

Besvärstillstånd kan beviljas, om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det på grund av ett uppenbart fel som inträffat i ärendet finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet eller

3) det föreligger vägande ekonomiska eller andra skäl att bevilja besvärstillstånd.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens utslag. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller länsrätten i Nylands län. Besvärsmått på statens vägnar har tullombudet vid tullstyrelsen. I fråga om beslut som fattats av fordonsförvaltningen förs statens talan av statsombudet vid Nylands länsskatteverk.

72 §

I förhandsbesked som tullstyrelsen eller fordonsförvaltningen meddelat får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som stadgas i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Besvärsmått på statens vägnar har i dessa fall tullombudet vid tullstyrelsen eller det statsombud som avses i 55 §.

I beslut genom vilket bestämts att förhandsbesked inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

73 §

Har bilskatt genom länsrättens utslag avlyfts eller nedsatts, skall distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningen, oberoende av att ändring söks, betala den överbetalda skatten till den skattskyldige.

Föreslagen lydelse

Tullombudets eller skatteombudets besvärsskrift och besvärsskrift enligt 3 mom. av den skattskyldige skall jämte bemötanden, genmälen och utlåtanden samt de övriga handlingar som uppkommit i ärendet utan dröjsmål sändas till länsrätten i Nylands län.

Besvärstillstånd kan beviljas, om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det på grund av ett uppenbart fel som inträffat i ärendet finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet eller

3) det föreligger vägande ekonomiska eller andra skäl att bevilja besvärstillstånd.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens utslag. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller länsrätten i Nylands län. Besvärsmått på statens vägnar har tullombudet vid tullstyrelsen. I fråga om beslut som fattats av *fordonsförvaltningscentralen* förs statens talan av *skatteombudet* vid Nylands länsskatteverk.

72 §

I förhandsavgörande som tullstyrelsen eller *fordonsförvaltningscentralen* meddelat får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som *förvaltningsprocesslagen (586/1996)* stadgar. Besvärsmått på statens vägnar har i dessa fall tullombudet vid tullstyrelsen eller det *skatteombud* som avses i 55 §.

I beslut genom vilket bestäms att *förhandsavgörande* inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

73 §

Har bilskatt genom länsrättens utslag avlyfts eller nedsatts, skall distriktstullkammaren eller *fordonsförvaltningscentralen*, oberoende av att ändring söks, betala den överbetalda skatten till den skattskyldige.

Gällande lydelse

Har högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär som anförts av tullombudet eller statsombudet ändrat länsrättens utslag, skall en kopia av högsta förvaltningsdomstolens utslag tillställas distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningen, som utan dröjsmål skall debitera den skattskyldige det överbetalda beloppet.

78 §

Om tullombudet eller statsombudet anser att den skattskyldige bör påföras skatt, skall distriktstullkammaren eller fordonsförvaltningen på begäran av ombudet fatta beslut i saken.

79 §

För tillsynen över att bilskatten har betalats skall den som sköter fordonsregistreringsärenden, den som förrättar besiktning och polisen, om i registret eller i användning upptäcks ett fordon för vilket skatt uppenbarligen inte har betalats eller som i fråga om konstruktion, användningssyfte eller äganderätt har ändrats så att skatt eventuellt skall betalas för fordonet, anmäla därom till tullmyndigheten eller fordonsförvaltningen.

80 §

Skattemyndigheten har rätt att granska ett fordon eller förordna att fordon skall uppvisas för granskning hos den som sköter besiktning av fordon, varvid den sistnämnda till skattemyndigheterna skall lämna begärda uppgifter.

Föreslagen lydelse

Har högsta förvaltningsdomstolen med anledning av besvär som anförts av tullombudet eller *skatteombudet* ändrat länsrättens utslag, skall en kopia av högsta förvaltningsdomstolens utslag tillställas distriktstullkammaren eller *fordonsförvaltningscentralen*, som utan dröjsmål skall debitera den skattskyldige det överbetalda beloppet.

74 a §

Vad som i denna lag stadgas om den skattskyldiges rättsskyddsmedel tillämpas också på andra än de som är skattskyldiga enligt 4 §.

78 §

Om tullombudet eller *skatteombudet* anser att den skattskyldige bör påföras skatt, skall distriktstullkammaren eller *fordonsförvaltningscentralen* på begäran av ombudet fatta beslut i saken.

79 §

För tillsynen över att bilskatten har betalats skall den som sköter fordonsregistreringsärenden, den som förrättar besiktning och polisen, om i registret eller i användning upptäcks ett fordon för vilket skatt uppenbarligen inte har betalats eller som i fråga om konstruktion, användningssyfte eller äganderätt har ändrats så att skatt eventuellt skall betalas för fordonet, anmäla därom till tullmyndigheten eller *fordonsförvaltningscentralen*.

Polisen kan bestämma att fordonet eller dess kännetecken genast skall tas i beslag. Detta skall i samband med den anmälan som avses i 1 mom. meddelas den behöriga skattemyndigheten, vilken beslutar om stadgandena i 63 § 3 mom. skall tillämpas på fordonet.

80 §

Skattemyndigheten har rätt att granska ett fordon eller förordna att fordon skall uppvisas för granskning hos den som sköter besiktning av fordon, varvid den sistnämnda skall lämna begärda uppgifter till skattemyndigheterna. Skattemyndigheten har också rätt att granska lokaliteter där fordon innehas eller hanteras. Skattemyndigheten har rätt att hejda ett fordon för att granska det.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

84 §

Den som inte i enlighet med detta kapitel har lämnat uppgifter eller företett material kan av tullstyrelsen eller fordonsförvaltningen vid vite åläggas att fullgöra sin skyldighet.

84 §

Den som inte enligt detta kapitel har lämnat uppgifter eller företett material kan av tullstyrelsen eller *fordonsförvaltningscentralen* vid vite åläggas att fullgöra sin skyldighet.

86 §

Tullstyrelsen, skattestyrelsen eller fordonsförvaltningen kan även bestämma att handlingar i statistiskt eller vetenskapliga utredningar skall göras tillgängliga för personer eller myndigheter som bedriver forskning på området. Likaså kan länsrättens och högsta förvaltningsdomstolens beslut publiceras i oförändrad eller förkortad form, dock med utelämnande av parternas namn. Uppgifterna får inte lämnas vidare eller användas utan skattemyndighetens tillstånd för något annat syfte än det för vilket de har lämnats, om inte något annat stadgas.

Tullstyrelsen, skattestyrelsen eller *fordonsförvaltningscentralen* kan även bestämma att handlingar för statistiska eller vetenskapliga utredningar skall göras tillgängliga för personer eller myndigheter som bedriver forskning på området. Likaså kan länsrättens och högsta förvaltningsdomstolens beslut publiceras i oförändrad eller förkortad form, dock med utelämnande av parternas namn. Uppgifterna får inte lämnas vidare eller användas utan skattemyndighetens tillstånd för något annat syfte än det för vilket de har lämnats, om inte något annat stadgas.

89 §

Den som trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra den anmälningsskyldighet eller skyldighet att lämna uppgifter som stadgas i 4 § 2 mom., 35 § 2 mom., 46 § 1 mom. eller 51 § 3 mom. eller i bilskatteförordningen skall för *bilskatteförseelse* dömas till böter.

Den som trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra den anmälningsskyldighet eller skyldighet att lämna uppgifter som stadgas i 4 § 2 mom., 35 § 2 mom., 46 § 1 mom. eller 51 § 3 mom., *på något annat ställe i denna lag, eller i bilskatteförordningen eller i skattemyndighetens beslut* skall för *bilskatteförseelse* dömas till böter.

*Denna lag träder i kraft den 199 .
Stadgandena i 3 § 1 mom. om byte av kaross tillämpas inte på fordon beträffande vilka anmälan om ändringen har gjorts innan lagen träder i kraft till den som sköter besiktning av fordon..*

Lagens 25 och 25 a §§ tillämpas på fordon för vilka bilskattedeklaration görs den 5 december 1996 eller därefter.